

இனிவரும் நாட்களெல்லாம்...!

என். நஜ்முல் ஹாசன்

குறை குடும்பங்கள்

மாநாடு குழுமம்-கீழ்ப்

பேர் - அவர்கள் மன்றத்தில் வாசா மன்றத்தில் வாசா -

குறைக்குடும்பங்கள் . மா

ாநாடுகளின் குழுமங்கள்

- 100% சிறப்பு ராணு -

என். நஜ்முல் ஹாகை

இனிவரும் காட்சியள்ளும்.....

என். நஜ்முல் ஹாகை

நூலாசிரியரின் பிற நூல்கள்

பனித்தீ-கவிதைத் தொகுப்பு

- ஸ்ரீ வங்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றம்- 1992

என். நஜீமுல் வரௌகைனின்

நட்சத்திரக் கவிதைகள்

- சல்மா பதிப்பகம் 2017-

.....போய்க்கூடிட்டு கீழேலை

கீழேலை மூலம். நூல்

இனவுறும் வாட்களில்லாம்.....

என். நஜ்மல் ஹாகேசன்

இனிவரும் நாட்களெல்லாம்....

(கவியத்து தொகுப்பு)

என்.நஜ்முல் ஹாசைன்

கிள. 3, ரிச்சர்ட் டி சொய்ஸா

உண்டகவியலாளர் வீட்டுமைப்புத் திட்டம்,

பத்தரமுல்ல.

0714929642 மின்னாண்மை: n.najmulhussain@yahoo.com

வகைப்பதிவு-panitheekalam.blogspot.com

©நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹாசைன்

முதற்பதிப்பு -2017

புத்தக வடிவமைப்பு - மேமன்கவி

அட்டைப் படம்- நூருஸ் ஷப்ணா சிராஜூதீன்

வெளியீடு-ஹாந்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றம்

Inivarum Natkalellam....

(Collection of Poems)

N. Najmul Hussain

No. 3, Richard De Zoysa Media

Housing Complex, Battaramulla

0714929642 Email: n.najmulhussain@yahoo.com

Blog-panitheekalam.blogspot.com

© Noorul Ain Najmul Hussain

First Edition – 2017

Book Designed by : Memon Kavi

Cover Designed by: Noorus Shafna Sirajudeen

Published by SriLanka Islamic Arts and Literary Association

93, Rajakeeya Mawatha, Colombo-07.

ISBN-978-955-3696-00-7

கிடு.....

என் எழுத்துகளின்
விசிறியாய்

எழுதும் என் கைகளின்
வியர்வை
போக்கும்
விசிறியாய்

விசிறியிருந்த
என் எழுத்துகளை
சேர்த்து
கோர்த்து

என் பின்னால் இருப்பதால்
நானும் என் நானும்
உங்கள் முன்னால்

என்
பின்னின்று
முன்னிற்கும்

என் அன்பு மனைவி
நாஞல் அயின் நஜ்மல் ஹாசைகுக்கு.....

பதிப்புக்காலம்

தமிழ்த்தென்றல் அனிஅக்பர் தலைவர்

ஸ்ரீ லங்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றம்.

கலாபூஷணம் கவிமணி N. நஜ்முல் ஹாசைன் அவர்களின் இனிவரும் நாட்களைல்லாம்.... என்கின்ற கவிதை நூலினைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதில் ஸ்ரீ லங்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றம் பெருமை கொள்கிறது. ஸ்ரீ லங்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றத்தின் ஸ்தாபக உறுப்பினராகிய நஜ்முல் ஹாசைன் அவர்கள் அதன் பொருளாளராகவும் செயலாளராகவும் ஆழ்ரிய பணிகள் அளப்பரியன்.

எமது இலங்கைத் தீவின் முக்கியமான கவிஞர்களை வரிசைப்படுத்தினால் கவிஞர் நஜ்முல் ஹாசைன் அவர்களுக்கு ஒரு சிறப்பான இடம் எப்போதும் இருக்கும். இவர் பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமையானவர், பண்பானவர், மிகப் பணிவானவர், கனிவானவர். ஆனால் இவரது கவிதைகளிலே கனிவும் இருக்கும் கண்டிப்பும் இருக்கும். தேவைக்கேற்ப அவை காரசாரமாகவும் இருக்கும்.

1992ஆம் ஆண்டிலே பணித்தீ என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதி தினகரனில் வெளிவந்ததோடு பின்னர் இவரது பணித்தீ என்ற கவிதைத் தொகுதியிலும் இடம்பெற்ற:

ஏ பர்மாவே (மியன்மார்)
பெற்ற தாயா பிள்ளையை உதைப்பது
காக்க வேண்டிய கரங்களா
கழுத்தை நெரிப்பது
ஏன் உன் சரித்திரப் பக்கங்களை
தரித்திரக் கதைகளால்
அழுக்குப் படுத்துகின்றாய்.

என்று தொடர்ந்து இவரது கவிதை, இன்றைய மியன்மாரின் அடாவடித்தனத்தை அன்றைக்கே (1992) கண்டித்தது போல் அமைந்திருக்கிறது.

மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, சந்தக் கவிதை என்ற பன்முகத் தன்மைகள் கொண்டதாக இவரது கவிதைகள் மிளிருகின்றன.

புனர்நிர்மாணம் பெற்ற வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் (வகவம்) தலைமைப் பதவியினை இவர் பொறுப்பேற்ற பின் அது அபரிமிதமான வளர்ச்சியையும் பிரபல்யத்தினையும் பெற்றது. கவிஞர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதோடு கவிதை உலகுக்கும் பெரும் தொண்டாற்றி வருகிறது.

இன்னும் பல வெளியீடுகளை இவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் ஸ்ரீலங்கா இஸ்லாமியக் கலை இலக்கிய மன்றம், இவரது முன்னெடுப்புகள் எல்லாம் பூரண வெற்றிபெறப் பிரார்த்திக்கின்றது.

இந்த நாலுக்கு சிறந்ததொரு வாழ்த்துப் பாவினை வழங்கி எம்மைப் பெரிதும் கௌரவித்துள்ள எமது பெருமதிப்பிற்குரிய உயர்திரு கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் ஜயா அவர்களுக்கு எமது ஸ்ரீலங்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றத்தின் மனப்பூர்வமான நன்றிகள். அத்தோடு சிறப்பானதொரு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள ஞாயிறு தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் உயர்திரு பாரதி இராசநாயகம் அவர்களும் எமது நன்றிக்குரியவர். இந்நாலை அழகிய முறையிலே வழவமைப்புச் செய்து, குறிப்புரை தந்தும் உதவிய கவிஞர் மேமன்கவி அவர்களுக்கும், அட்டைப்படத்தை வழவமைத்த நாரூஸ் ஷப்னா சிராஜ் தீனுக்கும் எமது நன்றிகள்.

1992ல் வெளியிடப்பட்ட நஜ்முல் ஹாசைனின் பணித்தி இன்றும் பேசப்படுவதுபோல இனிவரும் நாட்களெல்லாம்.... என்கின்ற இந்த நாலும் இனிவரும் காலமெல்லாம் புகழ்ந்து பேசப்படும்.

N. நஜ்முல் ஹாசைன் என்கின்ற
எம் நஜ்முல் ஹாசைன் அவர்களுக்கு
எம் இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துகள்.

இலங்கையில் வாழும் நாட்டுப் பாடங்கள்

ஒய்யற்ற கவித்தியை முழச் செய்வோன்

-கம்பவாரிதி இலங்கை ஜயராஜ்-

உலகதனைத் தன் கவிதைத் திறத்தினாலே
உவப்போடு வாழ்விக்கும் உயர்ந்தோன் எங்கள்
நலமிகுந்த பெருநண்பன் 'நஜ்மல்' அன்று
நல்லவர்கள் வாழ்த்திடவே 'பனித்தீ' தந்தான்.
நிலமகிழு நற்கவிதை யாத்துக் கோத்து
நேர்படவே நூலாக்கி இன்று மற்றோர்
வளமிகுந்த கவிநூலை ஆக்கித்தந்து
வற்றாத பெரும் புகழை மீண்டும் சேர்த்தான்.

கடல் கடந்து வற்றாத திறமை தன்னால்
கற்றவர்கள் மனம் மகிழுக் கவிதை பாடி
அடலேறாய் அருஞ்சபைகள் ஆட்சி செய்து
அரிய புகழ் நம் மண்ணுக்காக்கித் தந்தான்.
உடல் பொருளோடாவி தனைத் தமிழுக்கீந்து
ஒப்பற் பெருந்தொண்டை ஆற்றி நிற்கும்
திடமுடைய பெரு மைந்தன் தமிழ்த்தாய் ஈன்ற
திறத்தோனை தமிழுலகம் வாழ்த்தி நிற்கும்!

மாநாடு பல கண்டு மதிப்பைப் பெற்ற
 மாண்புடைய பேராளன், கவிதை செய்து
 தேனாகச் செவி நிரப்பி சிந்தைதன்னை
 தேற்றமுற மகிழ்விக்கும் திறத்தோன் நல்ல
 பா நாளும் இயற்றுவதைப் பணியாய்க் கொண்டு
 பல கவிதையாக்கியவன் பண்பாய் நின்று
 வா நாளை தமிழுக்காய் ஆக்கி நின்றோன்.
 வளமான கவிநாலை அமைத்துக்குந்தான்.

அரசு தரும் பட்டங்கள் அதனின் மேலாம்
 அன்பர் தரும் பட்டங்கள் என்றே நல்ல
 விரசு புகழ் வளர்ந்திந்த உலகில் நின்று
 விண்ணார்ந்த பெரும் பெருமை தேடிக்கொண்டோன்
 சிரசினிலே அப்புகழைச் சேர ஒட்டான்
 சிறுமனிதன் போல் அடங்கி வாழ்ந்து நிற்போன்
 உரசுகிற தீக்குச்சி போலாய் நின்று
 ஒப்பற்ற கவித்தீயை மூழச் செய்வோன்.

கம்பனது மேடையிலே கற்றோர் போற்றி
 களித்திடவே நல் உரையை ஆக்கித் தந்து
 தெம்புடனே எமைப் பெருமை செய்த நண்பன்
 தேசுடைய இல்லானும் தானும் சேர்ந்து
 அம்புவியில் எங்கெல்லாம் தமிழின் ஓசை
 அகப்படுமோ அங்கெல்லாம் சென்று நின்று
 நம் தமிழை உயர்விக்கும் நல்லோன் நல்ல
 நயத்தமிழால் கவி உலகை வாழுச் செய்வோன்.

அற்புதமாய் அவன் இயற்றும் அரிய நல்ல
அருமைமிகு கவிஞராலை உலகம் போற்றி
பொற்புறவே பெருமை செய்ம் புகழைத்தந்து
பொன்போல அவன் பெருமை போற்றி நிற்கும்
அற்பதனால் எம்மோடு கைகள் கோர்த்து
ஆக்கங்கள் நாமடையத் துணைகள் செய்யும்
விற்பனனை மென்மேலும் உயர்க! என்றே
வீங்கு புகழ் இறைவனைடி வேண்டி நிற்போம்.

நிறைவேசு தரும் கவிதைகள்

பாரதி கிராச்நாயகம்

ஆசிரியர், ஞாயிறு தினக்குரல்

இலங்கையில் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவரும் நூல்களில் கவிதை நூல்களே அதிகளவில் உள்ளன. கணினியின் வருகையும், அச்சுத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்களும் அதிகமான நூல்கள் வெளிவருவதற்குக் காரணமாகவுள்ளன. முப்பது கவிதைகளை எழுதும் ஒருவரால், இலகுவாக ஒரு நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டு விழாக்களையும் டாம்பீகமாக நடத்திவிடமுடிகின்றது. இவ்வாறு வெளிவரும் கவிதை நூல்களில் எவ்வளவு தரமானவையாகவுள்ளன? வெளியீட்டு விழாக்களில் அவற்றை வாங்கிச் செல்லும் “வாசகர்கள்” எத்தனை பேர் அதனை வீட்டுக்குக் கொண்டுச் சென்று படிக்கின்றார்கள்? பெரும்பாலான கவிதை நூல்களைப் படிக்கும்போது இந்தக் கேள்விகள்தான் எழுகின்றன.

ஆனால், அன்புக்குரிய என். நஜ்முல் ஹாசைனின் “இனிவரும் நாட்களால்லாம்....” என்ற இந்த கவிதை நூலைப் படித்தபோது தரமான கவிதைகளைப் படித்த நிறைவு இயல்பாகவே ஏற்பட்டது. ‘கவிமணி’ என அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பட்டம் பொருத்தமானது என்பதையும் உணர முடிகிறது.

என். நஜ்முல் ஹாசைன் நாடறிந்த ஒரு சிறந்த கவிஞர். இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் வாரப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் அனைத்தையுமே அவரது கவிதைகள் அலங்கரித்திருக்கின்றன. அவ்வாறு வெளிவந்த கவிதைகளின் தொகுப்பாகத்தான் “இனிவரும் நாட்களால்லாம்....” என்ற இந்த நூலை அவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார். ஆசிரியர் வெளியிடும் இரண்டாவது நூல் இது. இதற்கு முன்னர் “பனித்தி” என்ற கவிதைத் தொகுதியை அவர் வாசகர்களுக்குத் தந்திருக்கிறார். ஸ்ரீலங்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றம் இதனை 1992 ஆம்

ஆண்டில் வெளியிட்டிருந்தது. இப்போது ஒரு நீண்ட இடைவேளைக்குப் பின்னரே அவருடைய இரண்டாவது நூல் வெளிவருகின்றது. இடைவெளி நீண்டதாக இருந்தாலும், தரமாக கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர் வெளியிட்டிருக்கின்றார். நூலின் தரம் அதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

நஜ்முல் ஹாசன் ஒரு கவிஞராக இருக்கும் அதேவேளையில், தமிழ்க் கவிதைத் துறையின் முன்னேற்றத்துக்காகவும், இலைமறை காய்களாவுள்ள கவிஞர்களை வெளிக்கொண்டுவரவேண் மூம் என்பதற்காகவும் அர்ப்பணிப்புடன் செயல்பட்டுவரும் ஒருவர். அவருடைய தலைமையில் இயங்கும் வலம்புரி கவிதா வட்டம் (வகவம்) மாதாந்தம் பெளர்ணமி தினத்தன்று நடத்தும் கவியரங்குகள் வளர்ந்துவரும் கவிஞர்களுக்கு தமது திறமையை வெளிக்காட்டுவதற்குக் கிடைத்திருக்கும் ஒரு சிறந்த மேடையாகும். மாதாந்தம் இந்தக் கவியரங்குகளுக்கு சிடுதரவு பெருகி வருவது, அதனை முன்னின்று நடத்தும் ஹாசனின் அர்ப்பணிப்பான சேவைக்குக் கிடைத்துள்ள ஒரு வெற்றி என சொல்ல முடியும்.

நஜ்முல் ஹாசனிடமுள்ள சமூக அக்கறைதான் இதற்குக் காரணம். அவருடைய கவிதைகளில் இந்த சமூக அக்கறையைக் காணமுடிகின்றது. குடும்ப உறவுகள், கடவுள் மீதான நம்பிக்கை, தனக்குப் பக்கத்தில் நடைபெறும் சம்பவங்கள் குறித்தான் பார்வை என பல்வேறு விடயங்களிலும் அவரது கவிதைகள் பரவிச் செல்கின்றன. அவருடைய ஒவ்வொரு கவிதையும் ஒவ்வொரு தகவலைச் சொல்கின்றது. எதனையோ பெற்றுக் கொண்டோம் என்ற நிறைவைத் தருவதாக அவரது கவிதை ஒவ்வொன்றுமே உள்ளது. அவரது கவிதையின் வெற்றியும் அதில்தான் தங்கியுள்ளது.

என்று/ரை

என். நஜ்முல் ஹாசென்

‘இனி வரும் நாட்களால்லாம்....’ என்ற இக்கவிதைத் தொகுதி எனது இரண்டாவது வெளியீடாகும். எனது முதலாவது வெளியீடான் ‘பனித்தீ’ எனும் கவிதைத் தொகுதி 1992 ல் வெளிவந்தது. அதைத் தொடந்து ஒரு மிக நீண்ட இடைவெளியின் பின்னரே எனது இந்த இரண்டாவது நால் வெளிவருகிறது. எனது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியான “பனித்தீ” கவிதைத் தொகுதியுடன் நான் “பனி” யாய் உறைந்து போனேன். ஓரிரு வருடங்கள்ல. சுமார் 25 வருடங்கள். அதனால் இனி “பொறுத்தது போதும் பொங்கி எழுங்கள்” என என் மனைவி நூரூல் அயின் நஜ்முல் ஹாசென் “தீ” யாய் கிளம்பி எழுந்தார்.

“வெளியார் அலுவல்களை எல்லாம் செய்ய உங்களுக்கு நேரமிருக்கிறது. ஆனால் உங்கள் வேலைகளைச் செய்யத்தான் உங்களுக்கு நேரமில்லையோ?” என தினம் தினம் ஆதங்கப்படுவார். அவரின் ஆதங்கமும் அழுத்தமும்தான் எனது இந்த இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதியின் வெளியீடு என்பதை முதலிலே நான் கவரியே ஆக வேண்டும்.

ஆம்! எனது “பனித்தீ” கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு சுமார் 25 வருடங்களாகின்றன என்பதை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை. காலம் இவ்வளவு வேகமாக பறக்கிறதே என்பதை நினைக்க எனக்கு வியப்பாகவே இருக்கிறது. எனவே எனது மனைவியின் ஆதங்கம் நியாயமானதுதான் என்பதை இப்போது நான் புரிந்து கொள்கிறேன். காலம் எமக்காக காத்திருக்காதல்லவா?

எனது மனைவியும் எழுத்துத்துறையைச் சேர்ந்தவராக இருந்த காரணத்தால் நான் எழுதுவதற்கு எப்போதுமே ஒரு தூண்டுகோல்

எனக்கிருந்தது என்பதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனது இந்த நூல் வெளிவருவதற்கு மூல காரணமே எனது மனைவிதான் என்பதை இனி நான் சொல்லாமலேயே நீங்கள் தெரிந்துக் கொள்வீர்கள்.

நான் எழுதிக் குவிப்பவைகளையெல்லாம் சேகரித்து பாதுகாப்பாக வைத்திருந்ததே எனது மனைவிதான். பத்திரிகைகளில் வந்த எனது எழுத்துகள், என்னைப் பற்றிய செய்திகளையெல்லாம் ஒழுங்காகக் கத்தரித்து பிரத்தியேகமாக ஒட்டி அதற்கென்றே வெவ்வேறு கோவைகளைச் செய்து வைத்திருக்கிறார். ஒரு நூலை வெளியிடுவதில் எனது பணியினை மிகவும் இலகுவாக்கியது என் மனைவியின் இந்தப் பணிதான்.

“ஓவ்வொரு ஆணின் வெற்றியின் பின்னாலும் ஒரு பெண் இருக்கிறாள்” என்பார்கள். அதை எனது மனைவி முழுமையாக நிருபித்து வருகிறார். எனது அனைத்து வெற்றியின் பின்னாலும் இருக்கும் எனது மனைவியை எனது பெயருக்கு முன்னால் எடுத்து எம். எம். நஜ்முல் ஹாசைன் என்று ஆரம்ப காலங்களில் எழுதி வந்த நான் என். நஜ்முல் ஹாசைன் என்றே இப்பொழுது எழுதி வருகிறேன்.

எனது “இனிவரும் நாட்களெல்லாம்...” என்ற இந்த நாலுக்கு முதல் எனது கன்னிப் படைப்பான பனித்தீ நூல் வெளியீடு பற்றியும் இங்கு நான் சில பசுமை நினைவுகளை பதிக்க விரும்புகிறேன்.

“பனித்தீ” எனும் முதல் கவிதைத் தொகுதி வெளியீடு எனது நண்பர்களான “செந்தமிழ் செல்வன்” எம். எஸ். எம். ஜின்னா, தமிழ்த் தென்றல் அலி அக்பர் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் ஸ்ரீ லங்கா இல்லாமிய கலை இலக்கிய மன்றத்தின் அனுசரணையில் நடைபெற்றது.

அன்று ஜனாதிபதியாக இருந்த ஆர். பிரேமதாசாவின் மண்டபமான சுச்சரித்த மண்டபத்தில் அந்த விழா ஒரு மாபெரும் வெற்றி விழாவாக நடந்தது. எனது நண்பர்களான எம். எஸ். எம். ஜின்னா, அலி அக்பர் ஆகியோரின் அயராத முயற்சியே அதற்கு காரணமாகும். எனது பனித்தீ நூலை முதன் முதல் விலை கொடுத்து வாங்கியவர் பத்திரிகை உலக

ஜாம்பவான் உயர்திரு எஸ். டி.சி.வநாயகம் ஜயா அவர்களே. அவர்களது அணிந்துரை எனது நூலில் இடம்பெற்றிருந்தது. வெளியீட்டுக்கு முன்பு அதனை அவரிடம் கையளிக்க நானும் எனது மனைவியும் அவரது இல்லம் சென்றிருந்தோம். நூலினை அவர் இலவசமாக பெறாமல் ஒரு அன்பளிப்பைத் தந்தே பெற்றுக் கொண்டார்.

இவ்வாறான மகிழ்ச்சியினாடே நான் இரண்டாவது தொகுதிக்கான வேலையை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்.

நீண்ட மிக நீண்ட இடைவேளைக்குப் பிறகு இப்போது எனது இரண்டாவது நூல். இது வரை இன்னும் எத்தனையோ புத்தகங்களை நான் வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். என்ன செய்ய? “கடிகாரம் ஓடும் முன் ஓடு” என்பார்கள். ஆனால் எமக்கு முன்னர் கடிகாரம் ஓடி விடுகின்றதே. இந்த இரண்டாவது நூலை வெளியிட வாய்ப்பளித்த எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு முதற்கண் நன்றி கூறுகிறேன்.

அடுத்து என்னைப் பெற்று வளர்த்து எனக்குச் சிறப்பான கல்வி தந்து என்னை உயர்த்திய காலஞ் சென்றவர்களான எனது தந்தை கே.கே.எம். மொஹிதீன், எனது அன்புத்தாயார் சித்தி சவுதா உம்மா ஆகியோரை நான் அன்புடன் நினைத்துப் பார்க்க கடமைப்பட்டுள்ளேன். சரளமாக பழங் கவிதைகளைப் பாடும் எனது தந்தையின் ஆற்றலை எண்ணி இன்றும் வியக்கின்றேன்.

இவ்வேளை என்னை எழுத்துலகிற்கு இழுத்து வந்தவரையும் ஞாபகப்படுத்த வேண்டும். காலஞ் சென்ற அனீஸ் அஸ்ரப் அவர்கள். பாடசாலை நாட்களில் என்னிடம் எழுதும் திறமை இருக்கிறது என்று அடையாளப்படுத்தியவர் அவர்தான். இளவயதில் என்னைத் தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்தியவர் அனீஸ் அஸ்ரப் அவர்கள் தான். இன்று அன்னார் எம்மத்தியில் உயிருடன் இல்லை. எனினும் நான் அன்னாரை நன்றியுடன் இங்கு நினைவு கூறுகிறேன்.

அதுபோன்றே அவரது தந்தை காலஞ் சென்ற டாக்டர் ஏ.ஆர். எம். மொஹிதீன் அவர்கள். பாடசாலை விட்டு வந்ததும் பீர் சாஹிபு வீதியில்

இருந்த அவரது டிஸ்பென்ஸரியிலேயே எனது நேரம் கழிந்தது. அப்போது சில கவிதை நூல்களை நான் வாசிப்பேன். மெளனமாக அல்ல. வாய்விட்டு. அதனை மிகவும் ரசித்து அவர் கேட்டுக்கொண்டிருந்திருப்பார்.

படித்த அவரது நண்பர்கள் அவரை நாடி வரும் போது என்னை அறிமுகப்படுத்தி அவர்களிடம் கவிதைகளை வாசித்துக் காட்டுமாறும் அசைப் பிரித்து அர்த்தம் சொல்லவும் சொல்லுவார். இந்தப் பயிற்சி என்னை அறியாமலேயே மரபுக் கவிதைக்குள் என்னை இழுத்து வந்தது. என் மீது மிகுந்த அன்பும் பாசமும் வைத்திருந்த இந்தத் தந்தையும் தனயனும் என் நன்றிக்குரியவர்கள்.

எனது நண்பன் கே.எம்.கே. மொஹிதீன் சிறுவயதில் நிறைய புத்தகங்கள் வாங்குவான். அவன் படித்தபின் என்னிடம் தருவான். தமிழகத்திலிருந்து வெளிவந்த “கண்ணன்” போன்ற புத்தகங்கள். என்னைப் புடம் போட்டவை அவை. எனது நண்பனான் கே.எம்.கே. மொஹிதீன் நண்பனாக மட்டுமன்றி அதையும் தாண்டி என்னோடு நின்றிருக்கிறான்.

சிறுவயது முதல் இலங்கை வாணோலி முஸ்லிம் சேவையோடு எனக்குத் தொடர்பு இருந்தாலும் ஆரம்பநாட்களில் வாணோலி கவியரங்கங்களில் நான் பங்கு கொள்வதற்கு காரணமானவர் எனது அன்பு நண்பர் எம். எஸ். எம். ஜின்னாதான். எனது கவிதைகள் பத்திரிகைகளில் இடம்பெறவும் அவரே காரணமாக அமைந்தார்.

தனியார் நிறுவனத்தில் பொறுப்பு வாய்ந்த பணி புரிந்த காரணத்தால் வேலை தவிர்ந்த நேரம் கிடைக்கும் வேலைகளில் மட்டுமே ஏழுத்து முயற்சிகளில் ஈடுபட முடிந்தது.

எனினும் நான் பணி புரியும் நிறுவனத்தின் உரிமையாளராக இருந்து மறைந்த அல்ஹாஜ் எம். எச். எம். எஸ். அக்ரம் அவர்கள் என்றுமே என் வாழ்வில் மறக்க முடியாதவர். என் வேலைப்பள்ளுக்கு மத்தியிலும் என் இலக்கிய பணிகளில் ஈடுபட இடம் தந்தவர். அன்னாரையும் நான் இங்கு நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறேன்.

வலம்புரி கவிதா வட்டம் (வகவம்) எனது கவிதை பயணத்தில் ஒரு நிலையான இடத்தைத் தந்தது. கவிதையை எழுதுவதற்கு மட்டுமல்ல அதை அரங்கிலே வாசிப்பது எப்படி என்று பயிற்சி தந்த களம். உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு மலேசிய கோலாலம் பூரில் 2011ல் நடைபெற்றபோது பிரபல கவிஞர்களுடன் மேடையில் இணையாகப் பாடும் அளவுக்கு தெரியத்தையும், பயிற்சியையும் தந்தது வகவமே. 1981 ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ் கவிதை அமைப்பான வகவம் இடைநிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் 2013 ல் மீன் ஆரம்பம் செய்யப்பட்டபோது அதன் தலைவராக என்னை நியமித்தனர். பல பிரபல கவிஞர்களுக்கும் இளங் கவிஞர்களுக்கும் ஒவ்வொரு பெளர்ணமி தினத்திலும் களமமைத்துக் கொடுக்கும் வகவம் பல புதிய கவிஞர்களை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளமை எமக்கு மகிழ்ச்சியே.

எனது மனைவியைப் போலவே அவரது சகோதரர்கள் கடை எழுத்துக் துறையில் மின்னுபவர்கள். அவர்களும் என் எழுத்துக்கு உரமிட்டவர்கள். குறிப்பாக சட்டத்தரணி ரவீத்.எம்.இம்தியாஸ், தினகரன் கவிதைப் பூங்கா பொறுப்பாசிரியராக சுமார் 10 வருடங்கள் பணியாற்றிய ரவீத் எம். றியாழ், காலஞ்சென்ற அல்ஹாஜ் மௌலவி ரவீத் எம். ராசிக் (பஹ்ஜி), தற்சயம் கட்டாரிலுள்ள இலங்கைத் தூதரகத்தில் கடமை புரியும் ரவீத்.எம்.பியாஸ் (நீலீமி) ஆகியோரையும் நான் கட்டாயம் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்.

எனது கவிதைகள் குறித்து கலந்துரையாடி தன் கருத்துகளைச் சொல்லக்கூடியவராக இன்று நேத்ரா தொலைக்காட்சி கவியராவ்காங்களில் தலைமைக் கவியாக ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ்த் தென்றல் அலி அக்பர் திகழ்கிறார்.

பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகும் கவிதைகளையும் வானொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் இடம்பெறும் எனது கவிதைகளையும் ரசித்து உடனுக்குடன் என்னோடு தொலைபேசி மூலம் தமது அன்பை தெரிவிக்கும் எனது அன்புக்குரிய நன்பர்களையும் நான் நன்றி பாராட்டுகிறேன்.

தமிழ் மொழியைச் சிறப்பாக உச்சரிக்கச் சொல்லித் தந்த காலஞ்சென்ற

பிரபல அறிவிப்பாளர் திரு. ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் அவர்கள் என்னை முன்னேற்றப் படியில் ஏற்றிவிட்ட ஒருவர் என்பதை நன்றியுடன் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். என் வாழ்வில் மறக்க முடியாதவர்களில் அவரும் ஒருவர்.

இறுதியாக எனது கவிதைகள் நாலுரு பெற வேண்டும் என்பதில் எனது மனைவி நாருல் அயின் காட்டிய அக்கறைப் போலவே என்னில் அக்கறையுள்ள எனது அன்பர்கள் பலரும் சதா என்னை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். அவர்களுக்கும் நன்றிகள்!!

இவ்வாறான பின்னணியிலேயே “இனிவரும் நாட்களெல்லாம்...” என்ற இக்கவிதைத் தொகுதி வெளிவருகிறது. அதையிட்டு நான் மட்டற் ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந் நாலுக்காக மனமுவந்து ஓர் வாழ்த்தினை வழங்கிய என் பெருமதிப்புக்கும், பேரன்புக்குமுரிய கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் ஜயா அவர்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். அவர்களது இவ் வாழ்த்துரை இந் நாலில் இடம்பெறுவதை நான் பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகிறேன்.

இந்த நாலுக்காக சிறப்பான ஓர் அணிந்துரை தந்த ஞாயிறு தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் அன்புக்குரிய திரு. இராசநாயகம் பாரதி அவர்களுக்கும் மனப்பூர்வமான நன்றி. பல வேலைப்பளுவுக்கு மத்தியில் என்னையும் மதித்து இதனை வழங்கியுள்ளார்.

இந்நாலை அழகுற அமைத்து இதற்கென கருத்துரை வழங்கி இது வெளிவருவதற்கு பெரும் பக்க பலமாயிருந்த கவிஞர் மேமன்கவிக்கு இதயப்பூர்வமான நன்றி. இந்நாலுக்கு அழகிய அட்டைப் படத்தை வடிவமைத்தவர் எனது மகள் சட்டத்தரணி நாருஸ் ஷப்னா சிராஜாதீன். அவருக்கும் நன்றி.

எனது “ பனித்தீ ” நாலைப் போலவே “இனிவரும் நாட்களெல்லாம்....” நாலும் ஶீலங்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய

மன்றத்தினால் வெளியிடப்படுகிறது. அதன் முதுகெலும்பாக திகழும் தலைவர் தமிழ்த் தென்றல் அலி அக்பர், செயலாளர் சிரேஷ்ட வாணோலிக் கலைஞர் எம். எஸ். எம். ஜின்னா ஆகியோருக்கு நன்றி தெரிவிப்பது எவ்விதத்திலும் சரியாகாது. ஏனெனில் எனது எல்லா முன்னேற்றங்களிலும் அவர்கள் இரண்டறக் கலந்துள்ளனர்.

இன்று உங்கள் கைகளில் தவழும் “இனிவரும் நாட்களைல்லாம்.....” என்ற என் கவிதை நூலின் தலைப்பு வெறும் தலைப்பாக மட்டுமன்றி உங்களுக்கும் எனக்குமான பிரார்த்தனையாக அமைய வேண்டும் என்பது என் எதிர்பார்ப்பு.

எவ்வளவு எழுதிக் குவித்தாலும் வாசிக்கப்படாத எழுத்துகள் பிரயோஜனமற்றவை. என் எழுத்துகளை பிரயோஜனம் ஆக்குவதற்காக இந்நாலை கைகளில் ஏந்தியிருக்கும் உங்களுக்கும் மனப்பூர்வமான நன்றி.

ஏனைய எனது கவிதைகளும் நூலுரு பெற வேண்டும் என்ற எனது மனைவியின் ஆசையும் நிறைவேற நீங்களும் என்னோடு சேர்ந்து பிரார்த்திப்பீர்கள்தானே!

வாழ்த்துகளுடன்,

**என் பெனா கைத் துளி பெரு'கம்' சமுத்திரமாக மாற காரணமான
நன்றிக்குரியவர்கள்**

- *திரு எஸ். டி. சிவநாயகம் (தினபதி - சிந்தாமணி)
 - *திரு எஸ். சிவகுருநாதன் (தினகரன்)
 - *அல்ஹாஜ் இஸ்ட். எல். எம். முஹம்மத் (இ.ஓ.செ. முஸ்லிம் சேவை)
 - *திரு. அருள் சத்தியநாதன் (தினகரன்)
 - *எச்.எம்.பி. மொஹித்தீன் (அபியுக்தன்)
 - *அல்ஹாஜ். எம். பி. எம். அஸ்வர் (எழுச்சிக் குரல் - நவமணி)
 - *சத்திய எழுத்தாளர் எஸ்.ஐ. நாசர் கனி (ஸமூமணி)
 - *அல்ஹாஜ் என்.எம். அமீன் (தினகரன் - நவமணி)
 - *திரு. ஏ. எச்.சித்தீக் காரியப்பர் (கவிதைச் சோலை - தினகரன்)
 - *அல்ஹாஜா மெளலவியா மலீஹா சுபைர்
 - *திரு. வீ. ஜெகதீஸன் (கவிதா சாகரம் - தினகரன்)
 - *அல்ஹாஜ் எம். இஸ்ட். அஹமத் முனவ்வர் (இ.ஓ.செ. முஸ்லிம் சேவை)
 - *அல்ஹாஜ் எஸ். எம்.ஹனீபா (இ.ஓ.செ. முஸ்லிம் சேவை)
 - *திரு. கலைவாதி கலீல் (நவமணி)
 - *திரு. சுஜப் எம். காசிம் (தினகரன்)
 - *திரு. பாஹிம் ஷம்ஸ்(தினகரன்)
 - *ஜனாப். ரஷீத் எம். றியாழ் (கவிதைப் பூங்கா - தினகரன்)
 - *அல்ஹாஜ் எம். கே.எம். யூனுஸ் (நேத்ரா தொலைக்காட்சி)
 - *ஜனாப். மபாஹிர் மெளலாணா (நேத்ரா தொலைக்காட்சி)
 - *திருமதி. அஸாரியா பேகம் (நேத்ரா தொலைக்காட்சி)
 - *ஜனாப். முபாரக் மொஹித்தீன் (நேத்ரா தொலைக்காட்சி)
 - *வியாழ் ஹஸன் (சக்தி தொலைக்காட்சி)
 - *கலையன்பன் ரபீக் (குபாய் சங்கமம் தொலைக்காட்சி)
 - *பொத்துவில் அஸ்மின் (வசந்தம் தொலைக்காட்சி)
 - *ஏ.எம். அஸ்கர் (வசந்தம் எப்.எம்.)
- மேடைகளில் களம் தந்த**
- *திரு. த.மணி, *திரு. கம்பளைதாசன் (சாஹூல் ஹமீத்)

உள்ளே.....

என் அன்னைக்கான பாடல்.....	24
கருப்பொருளானாள் !.....	26
அண்ணல் நிலிகளாரின் அழகிய பண்பு- எளிமை.....	28
அப்துல் கலாம்.....	38
சௌந்தரராஜனே	41
தொலைபேசி குழந்தை.....	46
கொடுக்காதீர்கள் பெண்களுக்கு சம உரிமை.....	47
யைபேசியாய்.....	53
எமானிய கவசத்தோடு.....	59
படையெறுப்பை முறியடிப்போம்	62
கழகதகளிடம் ஏன் கற்புரம் ?.....	66
இனிவரும் நாட்களெல்லாம்.....	68
நாம் ஒன்று.....	71
மழை நாளும் நொண்டிக் காலும்.....	74
கள்ள வாக்குகளால் வந்தவன் ஒபாமா.....	77
யை தவறி போகும் டயரி.....	81
இரண்டு போதாது.....	83
உரிமைப் பேயாட்டம்.....	85
இஸ்லாம் எங்கள் வழி இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி.....	86
எங்கள் புது வருடம்.....	96
அயிக்கிற யைதான் அனைக்கும்.....	98
வெற்றிக்கிழங்னம்.....	100
யையானா(ள்)!.....	102
பிரிந்திருக்கும் மூன்றாக்கு!.....	105
தீயினாற் சுட்ட புண்.....	107

எழுத்துப் பிழைகள்.....	109
கந்து சமுத்திரத்தின் கண்ணீர் சொட்டு.....	111
சாவுமணி அழக்கும் சாரதிகள்.....	114
மகளிருக்கு மகுடம்.....	116
மானுடப் பிரகடனம்.....	118
மொழியே மொழி.....	122
உன்னேச் சுற்றி!.....	123
பாரதி யார்?	126
உள்ளத்தை வைத்துக்கொண்டு.....!	131

எண் அணியணக்கான பாடல்கள்

சிற்கதைக் கவர்ந்த அன்னை
சிரிக்க வைத்தா ஸன்னை - அவள்
சிறப்பைப் பாட வார்த்தை தேடி
அகலகிறேன் பின்கள் - அவள்
அன்புக்கே எல்லை

தியாகி என்ற சொல்லில்
அவள் அடங்கிப் போக மாட்டாள்
நியாயமாக சொன்னால்
அவள் அதையும் தாண்டி நின்றாள்
மடியைத் தந்து காத்தாள் அவள்
மகிழம பாடவா - அவள்
மனதை பாடவா
மனக்கும் சொல்லை தேடி வா

பஞ்ச மெத்தைத் தருவாள் - அவள்
நுளம்புப் பாயில் படுப்பாள்
கெஞ்சி உண்வைத் தந்து - வெறும்
வயிற்றில் மகிழ்ச்சி உண்பாள்
சிறகை அவள் விரித்தாள் - நான்
பறக்கவே அம்மா - நான்
சிறக்கவே அம்மா - அன்பின்
எல்லை நீ அம்மா

முதலில் கண்ட உறவு - நெஞ்சில்
முழுவதும் அவள் நினைவு - தாய்
பதவி கண்ட பின்பு
அவள் பூண்டதெல்லாம் துறவு
அவள் பட்ட தொல்கலை நூறு
அதை நினைத்துப் பார்க்கவா -இல்கலை
நிறுத்துப் பார்க்கவா-கண்ணில்
கண்ணீர் கோர்க்கவா?

(தினகரன் வாரமுஞ்சி 13-3-2016)

நெஞ்சில் நினைவு நெஞ்சில் நினைவு
நெஞ்சில் நினைவு நெஞ்சில் நினைவு

நெஞ்சில் நினைவு நெஞ்சில் நினைவு
நெஞ்சில் நினைவு நெஞ்சில் நினைவு
நெஞ்சில் நினைவு நெஞ்சில் நினைவு
நெஞ்சில் நினைவு நெஞ்சில் நினைவு

கருப்பியாருளானாள் !

அதிகாலை விழித்தெழுந்து அடுப்பருகே சென்று
அழகாக உணவிற்காய் சமையலினை முடித்து
குதித்து அழும் குழந்தையினை அன்போடு அனைத்து
குழவிக்கு தன்பாலை அழுதாகக் கொடுத்து
பொதியாகக் குவிந்திருக்கும் அழுக்காடைப் பற்றிப்
பொறுமையுடன் கழுவிடுவாள் புத்தாடை ஆக்கி
மதியாலே எனைக் கவர்ந்து மகிழ்ந்திடவே செய்யும்
மங்கையவள் எழில்குணத்தாள் அவளே என்மகனவி!

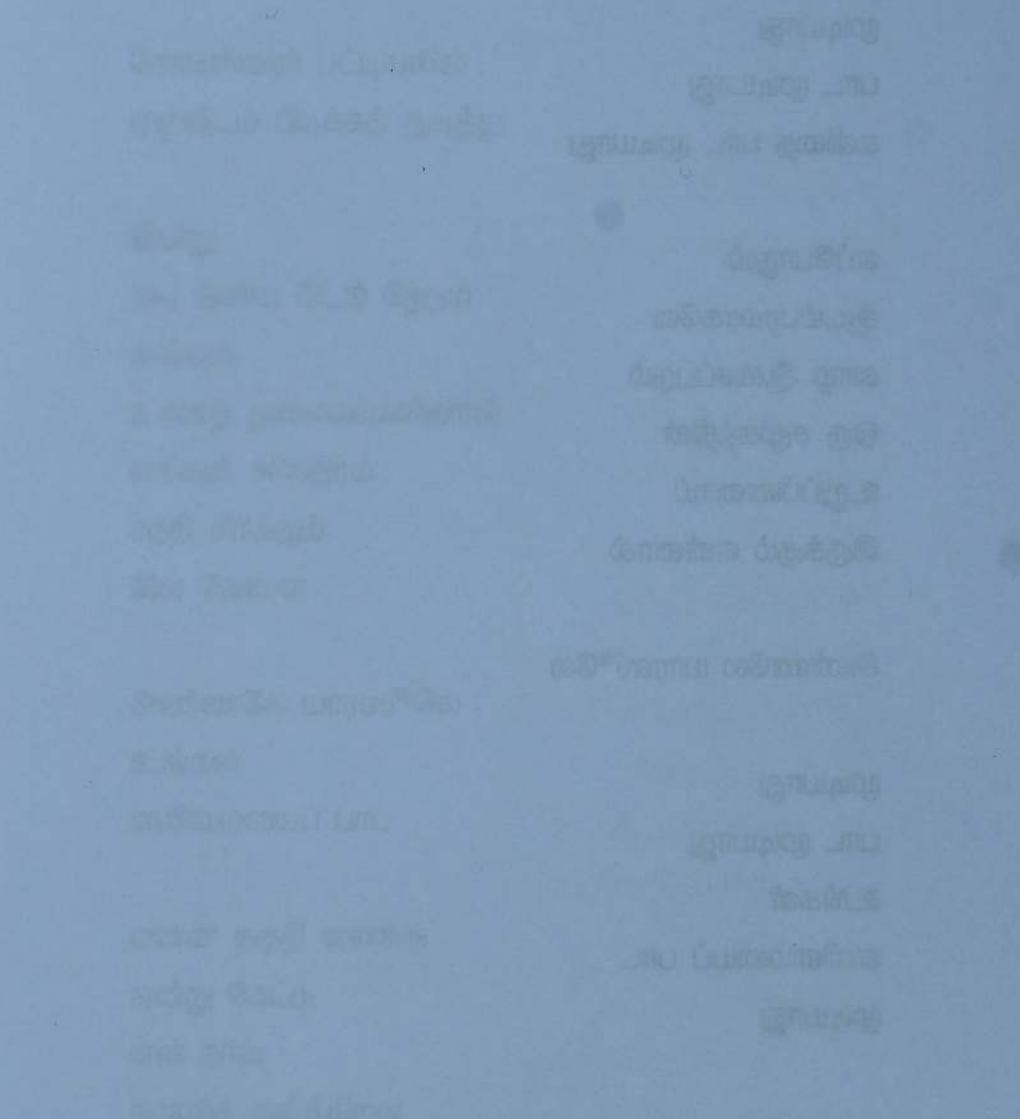
வீட்டினிலே வேலைகளை ஒழுங்காக முடித்து
வேலைக்காய் நான் செல்ல வாசல்வரை வந்து
காட்டிடுவாள் இன்முகத்தை அதன்பின்னால் தானும்
கடுகதியாய் கைப்பையை தன்தோளில் மாட்டி
நாட்டமுடன் தான்நடப்பாள் அலுவலகம் நோக்கி
நான்மாலை திரும்புகையில் சிரித்துவர வேற்பாள்
வாட்டம் என்ப தறியாத மங்கைளந்தன் மகனவி
வாய்த்த தெந்தன் அதிஷ்டம்தான் வல்லானின் கருகண!

விருந்தாக யார்வரினும் சிரித்துவர வேற்று
விழுந்தடித்து உபசரித்து இதயத்தைக் கவர்வாள்
பொருந்தாத கவயெல்லாம் நச்சரித்துக் கேட்டு
பெருந்துன்பம் தனில்என்கன ஆளாக்க மாட்டாள்

தருவதையே பெற்றிடுவாள் அல்லாமல் தானும்

தொழில்பார்க்கும் பெண்ணின்று தலைக்கனமே கொள்ளாள்
விரும்பியன்பி பிரார்த்தனைபோல் இல்லாளாய் வந்தாள்
விழைந்தேநான் கவிபாட கருப்பொருளாய் அமைந்தாள்!

சிந்தாமணி 3.01.1988

அண்ணல் நவீகளாரின் அழகிய பண்பு— எளிமை

(சர்வதேச இள்ளாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடு 2011 மே மாதம் மலேசியா கோலாலம்பூர் தகைநகரில் நடைபெற்றபோது கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் தகலைமயில் இடம்பெற்ற கவியரங்கில் வாசித்த கவிதை)

முடியாது

பாட முடியாது

கவிதை பாட முடியாது

எப்போதும்

ஆடம்பரமாகவே

வாழ ஆகைப்படும்

ஓரு சமூகத்தின்

உறுப்பினராய்

இருக்கும் என்னால்

அண்ணலே யாரஸ்டேலே

முடியாது

பாட முடியாது

உங்கள்

எளிமையைப் பாட

முடியாது

உங்கள்

எளிமையைப் பாட முடியாது

எனது நாவும்

நாணித் தவிக்கிறது

எளிமையினால்

வலிமை பெற்ற

வரலாற்று நாயகர் அல்லவா

நீங்கள்

கோஷல்வரர் பட்டியலில்

முதலிடம் பிடிக்கத் துடித்து

இன்று

ஓடி ஒளிய இடம் தேடும்

எங்கள்

உலகத் தலைவர்களினால்

எங்கள் சரித்திரம்

சந்தி சிரிக்கும்

இவ் வேளை

அண்ணலே யாரஸ்வே

உங்கள்

எளிமையைப் பாட

என்ன தகுதி எனக்கு

என்று கேட்டு

என் நாவு

நாணித் தவிக்கிறது

எத்தனை
வண்ண மைகளினால்
வர்ணிக்கப்படுபவர்
நீங்கள்
என்றாலும் உங்களை நீங்கள்
எளிமையினால்தானே
எழுதிக் கொண்டார்கள்

புகழ்
உங்கள் பண்புகளிடம்
மண்டியிட்டு அல்லவா
கிடக்கிறது

ஓப்பனைப் போட்ட
பண்புகளுடன்
இந்த உலகம்
வலம் வரும் போது
இயற்கை அழகுடனல்லவா
உங்கள் பண்புகள்
ஆட்சி பீடமேறின-
இதயங்களையெல்லாம்
கொள்களை கொண்டன
அதனால்தானே
எந்த மொழி நாவானாலும்
உங்களை வாழ்த்திப் பாடுவதை

வரமாகப்
பெற்றுக் கொண்டுள்ளன
அண்ணலே யாரஸ்தலே
வல்லான் அல்லாஹ்
உங்களை
இந்த மாநிலத்துக்கே
மாநபியாக்கி
பொன்னாடைப் போர்த்தினான்

என்றாலும்
நீங்கள் அணிந்தது
கந்தலாடைதானே

குப்பையைப் பார்க்க வேண்டிய
உங்கள் ஆடைகள்
மீண்டும் மீண்டும்

ஊசியைத்தானே
பார்த்தன

நாயகமே
நபித்துவம்
உங்களை ஆரத் தழுவ
கற்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தது-
மக்கத்துக்
கற்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தது

அந்தக் கற்கள்
நபிகள்
கோனை அல்லவா
காயப்படுத்தினோம் என்று
வெட்கிச் சிவந்தன
உங்கள் ரத்தத்தால்
தம்மைப்
போர்த்திக் கொண்டன

பிரியாணிக்காய்
சர்வதேசமெங்கும்
புகழ் பெற்ற
உம்மத் நாங்கள்

ஊங்கள் தலைவரே
உங்கள் வயிற்றின்
உள் பசிக்கு

வயிற்றுக்கு வெளியிலல்லவா
விருந்து படைத்தீர்கள்—
கற்களால்

ஆண்டுக்கொரு முறை
நாங்கள்
நோன்பு பிடிக்கிறோம்

ஆனாலும் எந்நாளுமே உங்களைப் பிடித்திருந்தது
 செல்வத்தின் கால்களுக்கடியில் சுஜீது செய்ய
 ஆசைப்படும் உம்மத் நாங்கள்
 உங்கள் கால்களுக்கடியில் சுஜீது செய்ய ஆசைப்பட்ட
 செல்வத்தையல்லவா உதைத்துத்
 தள்ளின்றகள்
 'வறுமையே ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு
 ஏழ்மையை மணி மகுடமாய்ச் சூடிக்கொண்ட
 விசித்திர மன்னர் நீங்கள்
 மந்திரத்தால் 'தங்க'
 மாங்காய்ப் பறிக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த
 மாநபியே

வறுமையை அல்லவா

உங்கள்

மந்திரக்கோல்

ஆக்கிக் கொண்டர்கள்

பட்டு மெத்தை

தொட்டுப் பார்க்கத்

துடித்த மேனி உங்களது

வெறும்

ஈச்சம் பாய்க்குத்தானே

அந்தப் பாக்கியம்

கிடைத்தது

பாய்தானே

உங்கள் மேனியெங்கும்

வாய் வைத்தது

இரவெங்கும்

உங்கள் மேனியோடு

அதன் உரையாடல்

உங்கள்

எத்தனை நித்திரைகளைச்

சுமையாக்கியது

வாழும் மன்னனையே

தங்களது மாளிகையாக்க

வகளாத்துப் போட
 நினைக்கும்
 எங்கள் ராஜாக்களுக்கு
 மத்தியில்
 வெறும்
 திண்ணனயிலே
 சாம்ராஜ்யம் அகமத்த
 சக்கரவர்த்தி நீங்கள்-
 திண்ணனத் தோழர்கள்தானே
 உங்கள் மந்திரிகள்

உங்கள்
 சொற்களுக்குக் கட்டுண்டவர்களைச்
 சிட்களாக்கி
 மேலாசனம் போடாமல்
 தோழர்களாக்கி
 சரியாசனம் போட்டெர்கள்-
 தோனோடு தோள் சேர்த்தீர்கள்

நீக்ரோ இனத்தையே
 முதன் முதல்
 ஆரத் தழுவிய
 ‘வெள்ளள மாளிகை’
 நீங்களல்லவா?
 வறஸரத் பிலாகல அல்லவா
 ‘அதான்’ சிம்மாசனத்தில்
 அமர்த்தி அழகுப் பார்த்தீர்கள்

எடுபிடிகள் கவத்து
 கெடுபிடிகள் காட்டி
 தங்களைத் தலைவர்களாய்
 பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளும்
 உலகத் தலைவர்களைப் பார்த்து
 வாய் பிளந்து நிற்கும் பூமி
 வானவர்களே கைகட்டிச்
 சேவகம் செய்ய காத்திருந்தும்
 யாருக்காகவும் காத்திருக்காமல்

உங்களது வேலையை
 நீங்களே செய்த
 பணிவு கண்டு
 மெய்ச்சிலிர்த்துப் போடுள்ளது

அண்ணலே யாரஸ்டலே
 உங்கள் நெறிமுறைகளிலே
 இந்த உம்மத்
 தீ கவத்துக்கொண்டிருக்கும் போது கூட
 நானள மற்றுவிலே
 “யா உம்மத்தீ” என்று
 உம்மத்துகளுக்காய்
 பு கவக்க பூண்டிருக்கும்
 திடசங்கற்பத்தை எண்ணி
 என் உள்ளம் நடுங்குகிறது

அண்ணலே யாரஸ்வே
 இதயம் தொட்டுச் சொல்கிறேன்
 உங்கள் எளிமையை
 கை கொண்டு எழுத முடியாது -
 கண்ணீர் கொண்டு
 வகரவகதத் தவிர -
 வாய் விட்டு
 அமுவகதத் தவிர
 எளிமையும்
 பொறுமையும் தொட்டு
 நீங்கள் எழுதியதெல்லாம்
 ஒற்றுமையைத்தானே

அதுதானே இப்போது
 சர்வதேச தெருக்களொங்கும்
 சிந்தி கிடக்கின்றது -
 எங்கள் இரத்தமாய்

அதனால்தான் சொன்னேன்
 இந்தச் சுகமகளை
 நெஞ்சில் ஏந்திக்கொண்டு
 முடியாது
 பாட முடியாது
 இன்று
 கவிதை பாட முடியாது!

அம்துல் கலார்

ஓர்

ஒப்பாரிப் பாட

வரவில்லை

உங்களை

ஒப்பிட்டுப் பார்க்க

வந்தேன்

இந்தியாவுக்கே

உப்பிட்ட உங்களை

ஒப்பிட்டுப் பார்க்க

வந்தேன்

அவன் அள்ளி வழங்கிய

பாரி

நீங்களோ மக்களுக்காய்

எல்லாவற்றையும் கவத்துவிட்டு

கொஞ்சமாய்

கிள்ளி எடுத்த

பாரி

அவர்கள்

அனு அனுவாய்

அனுபவித்தார்கள்

நீங்கள்

அனுவவத்தானே

அனுபவித்தீர்கள்

நீங்கள்

ஜனாதிபதியாய் வாழ்ந்திருக்கிறீர்கள்

பலர்

செத்துப் போயிருக்கிறார்கள்

இந்தியாவுக்கே

குடைப் பிடித்த நீங்கள்

கிழிந்த குடை தைக்கும்

சகோதரருக்காய்

ஓரு கடை கூட திறக்காமல்.....

ஆப்பிரகாம் லிங்கன்

ஜனாநாயகத்துக்கு

வரைவிலக்கணம்

சொல்லப்போய்

வார்த்தைகளை

வீணாக்கியுள்ளார்

“மக்களின்

மக்களால் மக்களுக்காக” என்று

உங்களைக் கண்டிருந்தால்
அது
அப்புல் கலாம் என்றிருப்பார்

அப்புல் கலாமே
உங்களோடு ஒப்பிடுவதற்கு
உங்கள் அருகில் சுட
ஒருவருமில்லையே

அதனால் நான்
ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வரவில்லை

உங்களுக்கில்லா
ஒப்பாரி யாருக்கென்று

ஓர்
ஒப்பாரிப் பாடத்தான்
வந்தேன்

(மறைந்த மா மேதை டாக்டர் அப்புல் கலாம் அவர்களை நினைவு
கூர்ந்து கொழும்பு தமிழ் சங்க மண்பத்தில் 1/8/2015ல் தீடம்
பெற்ற நிகழ்வின்போது வாசிக்கப்பட்ட கவிதை)

சௌந்தரராஜனே

சௌராவத்திர
குந்தி தேவி
தமிழ் கம்பனுக்கு
தாகர வார்த்த
கர்ணன் நீ

அள்ளி அள்ளி
கொடுக்கும்
சீதக்காதி நீ -
இறந்த பின்பும்
கொடுக்கிறாய்

இந்தச் சொற்களுக்குள்
உன்னை
அடக்க முடியாது

தமிழ் கடவில்
மூழ்கி
முத்தெடுத்தவன் நீ
நீச்சல் மட்டுமல்ல-
எதிர் நீச்சலும் போட்டவன்

தமிழில்
எந்தச் சொல்லும்
உன் நாவைத்
தப்பிப் போகவில்லை -
தப்பாகவும் போகவில்லை

நாங்கள் உனது
கடன்காரர்கள்
உன்னிடம் படித்த
உச்சரிப்புப் பாடத்துக்கு
இன்னும்
கட்டணம் செலுத்தவில்லை

தமிழ் மொழி
உன்னைப் பார்த்துதான்
'மொழி' என்று

நீ மொழிந்தபோதெல்லாம்
அது
குற்றாலம் அருவியிலே
குளித்துக் கொண்டது

அதுமட்டுமல்ல

கல் தோன்றி
மண் தோன்றா
காலத்தின்

முன் தோன்றிய
முத்தத் தமிழ்
என்ற
சான்றிதழையும் பெற்றுக்கொண்டது

உன் குரல் வளையில்
சிக்கிய
மீன்கள் நாங்கள்
நீ எங்கள்
பிராண்னை வாங்கவில்லை

இன்றும்
பிராணவாயு
தந்துகொண்டிருக்கிறாய்

நீ
தமிழன்
ககளப்பைப்
போக்கிய
கலப்பை -
உள்ளத்தில் உற்சாகப் பயிரிட்டு

நீ
விலங்காகப் பாடியவனல்ல
நாங்கள்
விளங்காமல்

பாடியவனுமல்ல

உன் பாடலால்

எங்களுக்கு

விலங்கிட்டவன்

இலட்சோப லட்ச

இதய அரியாசனத்தின்

ஆஸ்தான பாடகனாய்

விளங்கிட்டவன்

டி.எம்.எஸ்.

வாழ்வின்

எல்லா தருணத்திற்கும்

தகவல் தந்த

எஸ்.எம்.எஸ்

வல்லவனே

நீடும் ஒரு

வள்ளுவன்தான்

அவனிடமிருந்தது

திருக்குறள்

உன்னிடமோ

திருக் குரல்

பிசிறு தட்டாத

அந்தக் குரலால்தானே

உன்

விசிறிகளின் வியர்கவக்கு

நீ

சாமரம் வீசியிருக்கிறாய்

இதய வடுக்களுக்கு

ஒத்துடம் இட்டவனே

உன்னைத்

தீயினால் சுட்ட வடு

நீ

நாவினால் சுட்டுப் போட்டிருக்கும்

வடுக்களால்தானே

ஆறிக்கொண்டிருக்கிறது

உன்னோடு உடன் வந்த

உனது வயதுதான்

உன்னை

எமனிடம் ஒப்படைத்தது

எங்கெங்கோ சிதறியிருக்கும்

உன்

ரசிகர்கள் அல்ல !

தொலைபேசி குழந்தை

தொலைபேசி அன்னனக்கு
இங்கும் ஒரு
பிரசவம் நடந்துள்ளது

அமைதியாய்
ஆயிரம் முட்டைகள்
முத்தமிட்டால் மட்டுமே
காசு கேட்டாள்
அன்னன
காதை வைத்தாலும்
காசு கேட்கும் குழந்தை
ஒற்றைக்கொம்பு குழந்தை
தொப்புள்கொடி
அறுத்துக் கொண்டு
அதனால்
செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம்
தூக்கிச் சென்று
கொஞ்சி மகிழும்
நாங்கள் –
இப்போது எங்களுக்கும்
கொம்பு முனைத்திருக்கிறது !

(இலங்கையில் கைபேசி மொபைல்கள் வந்த ஆரம்ப காலத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதை. அப்போதுள்ள மொபைல் போன்களுக்கு நீட்டிக் கொண்டு ஏறியல்கள் இருந்தன. அத்தோடு வரும் அழைப்புகளுக்கும் கட்டணம் அறவிடப்பட்டன.)

விகாருக்காதீர்கள் வயண்களுக்கு சம உரிமை

ஆளுமைமிக்க எங்களின்
பெண்களின் கைகளில்

படுவது
பேனா மை
மட்டும்தானா

சமையல்
பாத்திரத்தில் உள்ள
கரி
கமயும் அல்லவா
ஒட்டிக்கொள்கிறது
பெண்கள்
இலக்கியத்தில்
கால் கவக்கிறார்கள் -
கைகளளையோ
சமையல் பாத்திரத்தில்
கவத்திருக்கிறார்கள் -
குடும்பத்தின்
வெற்று வயிறுகள்
நிரம்பி வழிவதற்காய்

கரி மையைப்
 பூசிக் கொண்டதன்
 பின்தானே
 வாசகர்களின்
 பட்டினிக்குத் தீகிபோட
 பேனா மை
 கையில் பட
 அனுமதிக்கப்படுகிறது

பல பாத்திரங்கள்
 படைக்கும் அவள்

இரண்டு பாத்திரங்களில்
 வேடமேற்று -

அன்புக்குப் பாத்திரமாகவும்
 திகழு வேண்டும்
 பத்திரமாகவும் இருக்கவேண்டும்
 பாராட்டுப்
 பத்திரமாகவும் பெறவேண்டும்
 போதாமைக்கு
 கும்பச்சு 'மை'யும்
 அவள்
 தலைமேல்தான்

அதனால்தான் அவள்
 எப்போதுமே
 கால் மேல்
 கால் போட்டு
 எழுதுவதில்லை
 தன் கவலைகள் மேல்
 தான் போட்டு
 எழுதுகிறாள்
 அவள் எப்போதுமே
 ஒரு மூச்சாய்
 எழுதுவதில்லை
 குடும்பத்தினருக்காகவும்
 இடை இடையே
 பெருமூச்சு விட்டுத்தான்
 எழுதுகிறாள்
 இத்துறையில்
 ஒப்பிட்டால்-
 ஆண்கள் சுதந்திரப் பறவைகள்
 பெண்கள்
 எழுதும்போதும்
 கண்டுக்கிளிகள்தான்

அவள்

தன்பாட்டுக்கு நடக்காமல்
பண்பாட்டுக்கு நடந்தால்தானே
பெயரை
தக்கவைத்துக் கொள்ளவும் முடியும்

ஓவ்வொரு ஆணின்
வெற்றியின் பின்னாலும்
ஒரு
பெண் இருக்கிறாள்
இல்லை இல்லை
அவள் இருக்கவில்லை
நிற்கிறாள்

இலக்கியத்தில்
ஓவ்வொரு
பெண்ணின் பின்னாலும்

பல பெண்கள்
நிற்கிறார்கள் - அதில்
ஒரு சில ஆண்களும்
சேர்ந்துக் கொள்கிறார்கள் -

அவளது
காலை வாரிவிட

கால்கள்

வாரப்படும் போதெல்லாம்

தங்கள்

தலைகள் வாரப்படுவதாய்

கதரியம் கொள்ளும்

பெண்களே

நிலைத்து நிற்கிறார்கள் -

கைகளையும்

“மைக்” களையும்

ஆளும் ஆளுமைகள்

சிறகடித்துப் பறக்கும்

பெண்களைப் பார்த்தால்

கவலை-

ஆண்களுக்கு

இவர்கள்

கொம்பு முனைத்து

குத்தாமல்

இருக்க வேண்டுமே என்று..

இத்தனை

சங்கடங்களையும்

தாங்கிக் கொண்டு

இலக்கிய உலகில்

நிலைக்கின்ற பெண்களுக்கு

நாங்கள் கொடுக்கலாமா சம உரிமை?

மனச் சாட்சியுள்ள ஆண்களே பெண்களுக்கு கொடுக்க வேண்டாம் சம உரிமை

அதைவிட கூடுதலாகக் கொடுப்போம் – உரிமை.

(மகனிர் தினத்தை முன்னிட்டு தினகரன் வாரம் | சுதா 08-03-2015)

யക്കപ്പേരിയാം

കടൻ കേട്ടു വന്നേൻ -

ഉംകൾ

കാതുകകൾ

ഉംകൾ കാതുകവില്

ഈയത്തുക്കുമ്

സിമ്മാഷനം പോട്ടു

അക്കുത്തു വാരുങ്കൾ

സിമ്മാഷനം

പോട്ടുംണ്ടാല്ലാനേ

ഉലക്കയേ

ആൺഗു കൊണ്ടിരുക്കിറ്റു

കൈപേഴി

SIM

ആഷനം പോട്ടുംണ്ടാല്ലാനേ

എമ്മൈയേ ആൺഗുകൊണ്ടിരുക്കിറ്റു

കൈപേഴി

സിമ്മാഷനം

ഇരുക്കിൻ്റ കാരണത്താല്ലാനേ

சும்மா சனம்
தூக்கிக் கொண்டு திரிகிறது -
செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம்

தமிழ்
புதுக்கவிதை எழுதியுள்ளது

எப்போதும்
வாய்தானே பேசிக்கொண்டிருக்கிறது

வித்தியாசமாய்
யோசிப்போம் என்று

கையைப் பேச வைத்துள்ளது
கை பேசி என்று

இப்போது இங்கே

முன்று
கைகள் இல்லாதவர்
யார்?

கைபேசியும்
எங்களுக்கெல்லாம்
ஒரு கையாய் போனதே

இந்தக் கைக்குழந்தையைத்

தூக்காமல்
நாங்கள் யாரும்
வருவதேயில்லை

என்றாலும்
எங்கள் மழலைகளுக்கு
சொல்லி வைப்போமா
சபைகளுக்கு வந்தால்
சத்தம் போட்டு
சினுங்காதே என்று

எத்தனையோ
நூல்கள் கண்ட
தாத்தாக்களும்
தலைகுனிந்து நிற்கிறார்கள்

தங்கள் பேரப்பிள்ளைகளிடம்

கைப்பேசியின்
பக்கங்களைப் புரட்டத் தெரியாமல்

கைப்பேசியே உன்னால்
பின்னால் வந்த
பேரப்பிள்ளை ஆமைகள்
தாத்தா முயல்களை
முந்திக் கொண்டு போய்விட்டனவே

உலகத்தையே
எங்கள் அருகில் கொண்டுவந்துவிட்டது
கைபேசி

என்றாலும்.....
என்றாலும்.....

எங்களுக்கு
அருகில் இருப்பவர் எல்லாம்
மிகவும்
தூரமாகிப் போய்விட்டனர்

பலரது காதுகளில்
அது
ரகசியம் சொல்லும்போது
அவர்களது கண்களும்
குருடாகும் விசித்திரம்

கூட்டம் நிரம்பிய பஸ்கஸ
வேகமாய் செலுத்திக் கொண்டே
அதனோடு
கொஞ்சி விளையாடும்
சாரதிகளைக் காணும்போது
எங்களில் யாருக்கு
தெரியம் வருகிறது
அவனது முதுகில்
அறைய

விஞ்ஞானம் எங்களுக்கு
தொடுபோன் தந்தது
நாங்கள்
தொடுவான்
தொடவேண்டும் என்பதற்காய்

விசித்திரமானவர்கள் நாங்கள்
எங்கள் முனைகளை
கண்ணிக்கு கொடுத்து
கால்களை
கண்ணிவெடிக்கு
கொடுக்கிறோம்

“அய்லானை”
கடலுக்குக் கொடுக்கிறோம்
“சேயா சதவியி”யை
காட்டுக்குக் கொடுக்கிறோம்

எங்கள்
விஞ்ஞான வளர்ச்சியைப்
பார்க்கும்போது
ஆகாயத்திற்கும் அப்பால்
தோகை விரித்தாடும்
மயில்களாய் நாங்கள்

உயிர் வாழ்வதற்காய்
உலகமெங்கும் சிதறியோடும்

அகதிகளைப் பார்க்கும்போது
அந்த மயில்களின்
கால்களாய்

சர்வதேசமும்
கூட்டலிலே தோல்வியற்று
பிரித்தலிலே
வெற்றி பெற்றுள்ளது

ஏலம் போல்
மணக்க வேண்டிய
மனிதாபிமானம்
ஏலம் போடப்பட்டுள்ளது

இந்தச் சவால்களுக்கிடையே
நானும் நீயும்
வாழவேண்டியுள்ளது
மனிதனாய்
மனிதனாய் மட்டும்
அதனால் வா

சிம் ஆசனம் போட்டு
உலகை ஆள்வோம்

இந்த உலகமே
எம்மைத் தூக்கிக் கொண்டு திரியும்-
கை பேசியாய்.

ஈழனிய கவசத்தோரு.....

இது

றப்பு நாடு

இங்கு உன்

றப்பு நாடு

என்று

ஆண்டுதோறும் அழைக்கின்ற

அரபு நாடு

மக்கம்

பக்கம் வைக்கிறது

சொர்க்கம்

இதயத்துக்கும்

இவற்றாம் கட்டி

வந்தவர்களெல்லாம்

வெற்றிபெற்றோர்

வர்க்கம்

கரை புரண்டோடும்

மக்கள் வெள்ளத்தில்

கரை

கரைந்து போகிறது

தேச
எல்லைக்கோடுகள்
களளந்து

பல
வண்ணப்புக்கள்
வெள்ளைப்புக்களாய்

இதயங்கள் எல்லாம்
இங்கே
ஒன்றாய் வைத்து
தைக்கப்படுகின்றன

மனதுக்குள் இருக்கும்
தைத்தான்கள்
உதைக்கப்படுகின்றன

தக்பீர் ஓலியின்
உன்னத நாதம்
அங்கே
ஓலிப்பதிவு செய்யப்படுகின்றது
ஓளி
பரப்பும் ஹாஜிகள்
இனி அதை
உலக
மூலை முடுக்குகளொல்லாம்
ஓலிபரப்புச் செய்வார்கள்

உலக சவால்களை
முறியடிப்பதற்காக
மனங்கள்
பக்குவப்படுத்தப்படுகின்றன

முஸ்லிம் உம்மத்தை
துவம்சம் செய்ய
உம்மத்தம் பிடித்து
அலைவோரே

விலகிப் போங்கள்

எமானிய கவசம் அணிந்து
ஹாஜிகள்
புறப்பட்டு வருகிறார்கள்

இனி இந்த உலகம்
அவர்கள் வசம்

வெஜ்பெருநாள் விசேட மலர்
-தினகரன் 24.9.2015

மட்டயெழுப்பை முறியழுப்போர்

இது

'அமல்' விளக்கேற்றி
அழகுபடுத்தும்
ரம்மான் மாதும்

நாம்

நன்மை நோட்டுக்களைப்
பெற்றுக்கொள்ள
இறைவனிடம் கையேந்தும்
இன்னருள் மாதும்

என்ன அநிசயம்

இங்கே

எம்மிடம்
கையேந்திக்கொண்டு...

எங்கிருந்து வந்தார்கள்
இந்த ஏழைகள் ?
எங்கள் சில்லறைகளுக்காய்.....

நாம்

இச்சை அடக்கும்

மாதத்தில்
பிச்சைக்காரர்கள்

தெருக்களத்தில்
'வியுகம்' அமைத்து
முழுக்கமிட்டு
அவர்கள்
'தர்ம யுத்தம்'
தொடுத்திருக்கிறார்கள்
சில்லறைத்தனமான
பணக்காரர் செயல்களால்
சில்லறைகளாய் போன
பிச்சைக்காரர்கள்

ரம்மானே
அப்போராளிகள்

உனக்கெதிராய் அல்ல
பணத்திற்கு எதிராய்

அவர்கள் உன்னை
அசிங்கப்படுத்தவில்லை
பணக்காரர்
அசிங்கங்களை
வெளிப்படுத்துகிறார்கள்

கொடுக்க வேண்டியதை
எடுத்துக் கொண்ட
பணக்காரருக்கு எதிராக
போர்க்கொடி
தூக்கியிருக்கிறார்கள்

ஏழைச் சகோதரர்களை
ஊர்வலம் வைத்து
சந்தோசப்படும் அவர்கள்
நானை
தலை குனிந்து செல்லப் போகும்
ஊர்வலத்தை உணராமல்

ரம்மானே
இந்த ஏழைகள்
படி அரிசிக்காய்
படி
ஏறி இறங்குவதை
தடுக்க நீ
வாரி வழங்குவதைச்
சொல்லித் தந்திருக்கிறாய்

கவலைப்படாதே
இந்தப்
பிச்சைக்காரர் போராட்டத்தை
முறியடிக்க
எங்கள் பணக்காரர்கள்

தயாராகிவிட்டார்கள்

சில்லறைச் 'வெஷல்'களால்

தூக்கி அல்ல

'ஸக்காத்' ஒப்பந்தத்தால்

தூக்கி

எனவே

இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள்

வரமாட்டார்கள்

எம்மை

அசிங்கப்படுத்த

போர்க்கொடி தூக்கிக்கொண்டு

இந்தப் பிச்சைக்காரர்கள்

அடுத்த வருடம்

வரவே மாட்டார்கள் !

(தினகரன் ஆழைல் இல்லாம் 04-03-1994)

கலூரிகளிடம் ஏன் கற்புரம் ?

மனது வலிக்கிறது
பாடப் புத்தகங்களைக் கிழித்து
கை துடைக்க
தரும்போது

அறிவுட்டிய
ஒரு தாயல்லவா
கழுத்து நெறித்து
கொல்லப்படுகிறாள்

இன்னும்
பல பிள்ளைகளைப்
பெற்றெடுக்கத் தகுதியானவள்

அறிவிலிகளின் கைகளில்
அகப்பட்டு
சின்னாப்
பின்னமாக்கப்படுகிறாள்-
பாவத்தில் எங்களுக்கும்
பங்கு கைவத்து

படித்த முட்டாள் பிள்ளைகளும்
இளந் தாயை
முதியோர் இல்லத்தில்
ஒப்படைத்து

இந்தத் தாயை
கொலை செய்த காரணத்தால்
எத்தனை அறிஞர்கள்
கரு கலைக்கப்பட்டார்கள்

சரியாக கணக்குப் பார்த்து
பணத்தைப் பெற்ற
வேநாட்டல் முதலாளி
சொல்லிக் கொடுத்த
தாயை
காலுக்குக் கீழல்லவா
போட்டுள்ளார்

தயவுசெய்து
படித்த பாடப் புத்தகங்களை
சிறு தொகைக்காய்
சினி சுற்ற கொடுக்காதீர்கள்

எத்தனையோ
ஏழை தேங்கிளின்
தேன்
அங்கே புதைந்திருக்கும்போது

நானைய பெரும் முதலீட்டுக்காய்
அறிஞர்களாக துடித்துக் கொண்டிருக்கும்
அந்த அப்பாவிகளிடம்
ஓப்படையுங்கள்!

(தினகரன் - புதுப்புனல் 15-07-2017)

இனிவரும் நாட்களைல்லாம்.....

கொண்டாடுவோம் பெருநாள்

வெள்ளாம்

கொண்டோடிச் சென்ற

குதாகலத்தை அவர்களுக்கும் பரிசளித்து -

அவர்களுடன் சேர்ந்து

கொண்டாடுவோம் பெருநாள்

தாகத்தைத் தீர்த்த தண்ணீர்

தன் தாகத்தைத்

தீர்த்துக் கொண்ட

கண்ணீர் நினைவுகளுடன்தான்

அவர்கள்

நோன்பு துறந்தார்கள்-

தங்கள் கவலைகளை

துறக்கமுடியாது

ரமழான்

ஈகையை ஈர்க்கக்கும்

ஞாபகப்படுத்திச் சென்ற

மாதம்

அதனால்தான்

ஈர்மாய் போயிருந்த

அருப்புகளெல்லாம்
மீண்டும்
நெருப்போடு
சமாதானம் செய்து கொண்டன-

வயிறுகள்
பசி நெருப்பை
அனைத்து
நரமாகிக் கொண்டன

சிவந்த கைகளின்
சொந்தக்காரர்களே
உங்களுக்குத்தான்
தகுதி இருக்கிறது

கல்புகளின்
கண்ணீரையும்
துடைக்க

ரமழானில் நடைப்பினமாய்
அலைந்தோருக்கெல்லாம்
தங்கள் ஆத்மாக்களை
ஞாபகப்படுத்தியோரே
சொர்க்கத்தில்
சொகுசு மாளிகைகளை
ஒதுக்கிக் கொண்டோரே

பெருநாள்
அவர்களும் கொண்டாட்டும்
அதுமட்டுமல்ல
இனிவரும் நாட்களைல்லாம்
அவர்களுக்கு
திருநாளாய் அமையட்டும் -

உங்களால்.....!

(வெல்லம் பிட்டி வெள்ளத்திற்குப் பிறகு வந்த நோன்புப் பெருநாளில். தினகரன் பெருநாள் மரீ 05-07-2016)

நாம் ஒன்று

பாகலை

“வனமாய்” இருந்தபோது

எங்கள் மாநபி

அங்கே

“மனிதராய்” பிறந்தார்கள்

அப்போதுதான்

அதுவரை வாழ்ந்திருந்தோர்

“விலங்குகள்” என்று-

தம்மை

அடையாளங் கண்டு கொண்டனர் !

அந்த “விலங்குகள்”

மாநபியின் ஒளியில்

மனிதராய்- மனிதப்

புனிதராய்

“விண்மீன்கள்” ஆனார்கள் !

அந்த வழியில்

வந்த நாம்

ஏன்

“மண்மீன்கள்” ஆனோம் ?

காபிர்களை முஸ்லிம்களாக்கி
 இஸ்லாத்திற்கு
 பெருமை சேர்த்தார்கள்
 அன்னல் நபி
 முஸ்லிம்களை காபிர்களாக்கி
 இஸ்லாத்தை
 இழிவுபடுத்துவதா
 எங்கள் வழி ?

பற்றிப் பிடிக்க வேண்டிய
 ஒற்றுமைக் கயிறு
 எம் காலை வாரிவிடும் கயிறாய் !

பற்றவேண்டும் என்பதாலா

பற்றவைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் !

பரிந்து பேசவேண்டிய

நாங்கள்

பிரிந்து நின்று கொண்டு

நாம் ஓரினம் என்று

பிரகடனப்படுத்திய பின்பும்

எங்கிருந்து வந்தது

இத்தகனப் பிரிவுகளின்

ஜனனம் !

நாங்களே “சரி”

என்ற பிடிவாதத்தாலா

அல்லாவற் எம்மை
“சரித்துக்” கொண்டிருக்கிறான் !

வாருங்கள் முஸ்லிம்களாய்-
முஸ்லிம்களாய் மாத்திரம்
ஓன்று சேர்வோம்-
எமக்கிருக்கும்
அடைமொழிச் சட்டைகளை
களளந்து வைத்துவிட்டு !

மழை நாளும் நொண்டிக் காலும்

பெய் என்னாது
பெய்த மழை
தெருவெங்கும்
பொய்கை அமைத்தது

வடிகானில் இறங்க முடியாது
நீரும்
நடக்க முடியாது நாமும்
நொண்டிக்கால் போட்டுக்கொண்டிருந்தோம் -
வோட்டுப் போட்ட
அரசியல்வாதியைப்
பழித்துக் கொண்டு

கடலலைக்கு மட்டுமா
உங்கள் கால்களைக் கழுவும்
தகுதி
எங்களுக்கும் உண்டு
என்று இறுமாப்புடன்
சாக்கடை நீர்
புதிய பாதணிக்கு
விண்ணப்பம் வழங்கியது

பாவம் அந்த
நகர சுத்தி தொழிலாளர்கள்
அடை மழையிலும்
அடைத்துப் போன
காண துப்பரவு
செய்து கொண்டு

எங்களது
அறிவீனமும், அலட்சியமும்
அல்லவா
அடைத்த குப்பையாய்
வெளியே வந்து விழுகிறது

வெளாப்பிங் பேக்கள்
வெற்று டின்கள்
கிழிந்த புடைவை
இன்னும் என்னென்னவோ

எங்கள் இரகசியங்கள்
பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன

எங்கள் வீட்டுக் கான்களில்
கொட்டி
வடிகான்களின்
தொண்டைகளை
அடைக்கச் செய்துள்ளோம்

எய்த நாங்களே
அம்பை நோகிறோம்

ஓரு பஸ்
திக்கெட்டைக்கூட
தெருவில் வீசும் உரிமை
உங்களுக்கும் எனக்கும்
இல்லை என்று
உணராத வரை

மழை நாட்களில்
நீங்களும் நானும்
நொண்டிப் போட்டுத்தான்
ஆக வேண்டும் !

(தினகரன் வாரமஞ்சி 06-12-2015)

கள்ள வாக்குகளால் வர்தவன் ஒமாமா

அங்கீகரிக்கப்பட்ட
அமெரிக்க
வாக்குகளால்
மட்டுமல்ல
உலகமெங்கும்
கொள்ளையடித்த
உள்ளங்களின்
கள்ள வாக்குகளாலும்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவனே—
ஓபாமா

வெளிறிப்போன
வெள்ளை மாளிகைக்கு
வெள்ளையடிப்பது
மட்டுமல்ல

அது
உலகமெங்கும்
பின்னியிருக்கும்
சிலந்தி வலைகளை
இட்டிடை அடிப்பதும்
உனது வேலைதான்

எத்தனை
அப்பாவி கொசுக்கள்
தினம் தினம்
அதில்
அகப்பட்டுச்
சாகின்றன

ஓபாமா
ஓ
பா (Bomb) மா?
வேண்டாம்

உலகப்
பொலிஸ்காரன்
பதவிக்கு

ஓய்வு கொடு

பூமி
கொஞ்சம்
உருப்பட்டும்

எங்கு வெடித்தாலும்
திரி
உங்கள் கையிலாமே

மறந்துவிடாதே

நீ மாற்றம்
கொண்டு வர
வந்தவன்

ஏமாற்றம்
அல்ல
பராக் ஓபாமா

முபாரக்
ஓபாமாவாய்
முஸ்லிம்கள்
உன்னைப் பார்க்க

சக்சரவுக்களத்
தீர்க்கும்
“பிரேக்” ஓபாமாவாய்
உலகம்
பார்த்திருக்கிறது.

உலகத்தின்
கால்கள்
இப்போது
உன்
கையில்

தூக்கிவிடப்
போகிறாயா
வாரி விடப்
போகிறாயா-
அடுத்த
லீப் வருடம்
தீர்மானித்திருக்கும்.

(தினகரன் வாரமல்சரி கவிதைப்பூங்கா 30-11-2008)

யக தவரி போகும் டயரி

வந்தது ஜனவரி
இனி வரும் ஒரு கூட்டம்
எடுப்பதற்கு டயரி

கடந்த வருடம்
கெஞ்சிக் கூத்தாடிப் பெற்ற
டயரிகளில் பல
பட்டினியால் செத்துப் போயின

உனர்வுகளைச் சுமப்பதற்காய்
புது வருடத்தில் புதிய குழந்தைகளாய்
ஆவலோடு பிறந்தன

உனர்வற்ற பலரது கைகளில் சிக்கி
நடைப் பிணமாய் போயின

கதையையும், கவிதையையும்
ஏன் காவியத்தையும்
சுமக்கவேண்டிய டயரிகள்
பரவாயில்லை
கணக்கையாவது சுமந்திருக்கலாம்

இப்படி அநியாயமாய்

பட்டினிப் போட்டுவிட்டெர்களே ?

ஓவ்வொரு தினச்செவியிலும்

உங்கள் பேனா(நா)க்கள்

ரகசியம் சொல்லும் என்று

எதிர்பார்த்து ஏமாந்துப் போயின

எழுத்த் தெரியாதவர் கைகளில்

டயரி வெறுமனே ஒப்பனை

உபயோகிக்கத் தெரிந்தவருக்கு

கடந்த காலத்தைக் காட்டி நின்று

சொல்லும் கதைகள்தான் எத்தனை ?

ஏன் டயரிகள் என்று தெரியாத பலரும்

ஏன்தான் உயிரை விடுகிறார்களோ

டயரிகளுக்காய்

எழுத்த் தெரியாத அநியாயக்காரர்களே

இனி கேட்டுச் செல்லாதீர்கள்

டயரிகள்

வேண்டுமென்றால்

ஒரு கொப்பிப் புத்தகம்

வாங்கி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!

இரண்டு போதாது

சாம்பார் சட்கியிடன்
தோகை நுழைந்த பின்பே
பர்ஸினிலே பணமில்லை
என்ற சேதி நினைவு வர

“ஐயையோ, ஒரு சதமும்
கையிலில்லை”என்றேன்
நண்பனிடம்

நண்பன் நகைத்தான்
சிந்தித்தான்
பின்
சுவரை அகழுத்தான்
“கொண்டு வா இட்லி”
என பணித்தான்

நான் விழித்தேன்

உண்பதற்கு அவன்
இடியப்பம்
இருக்கின்ற சுவைபண்டம்
அத்தனைக்கும்
'ஓடர்' கொடுத்தான்

அகனத்தையுமே சாப்பிட்டோம்
வயிறு புடைக்க

ஜயமுடன் நான்
“உன் கையில் பணமுண்டோ?”
எனக் கேட்டேன்

“இல்லை
பணமில்லை என்று சொன்னால்
பதம் பார்ப்பார் உடம்பை,
இரண்டு தோசை போதாது
அதனை வாங்க
அதனால்தான்
அத்தனையும் வாங்கியுண்டேன்
அடிகளைத் தாங்கிக் கொள்ள”
என்றான் நண்பன்
கைகளைத் துடைத்துக் கொண்டே
‘ஏ’க்கு ஓடர் கொடுத்தவாறு!

(மல்லிகை மே 1974)

உரிமைய் யோட்டம்

இதுவரை
கைவிரித்திருந்த ‘காவிரி’
தமிழகத்துக்கு நீர் விரித்தது
கர்நாடகம் எங்கும் தீ விரிந்தது

“யாதும் ஊரே
யாவருங் கேளிர்”
இந்தியாவிலே
மீண்டும்
பொய்யாக்கப்பட்ட
பிரகடனம்
கணியன் பூங்குன்றனாரே
கணனி யுகத்திலே நீங்கள்
தோற்றுப்போனீர்கள்
உங்களை
'காவிரி'யிலே முழ்கடித்திருக்கிறோம்

நாங்கள்
எமது உரிமையைப்
பாதுகாப்போம் –
மனிதத்தை விட்டுக்கொடுத்தாவது

ஏனெனில்
நாங்கள் “மனிதர்கள்” !

இல்லாம் எங்கள் வழி

இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி

கவிக் கோலம் போட—

மட்டுமல்ல

எங்கள்

கவிக் (கு) ‘ஓ’ போடவும்

கவிக்கோ இங்கே

அப்துல்,

ரகு-மானைத்

தேடிப் போனதுடன்

நின்று விடாமல்

எமானையும்

நாடி வந்ததில்

எங்களுக்கெல்லாம்

பெருமிதம்

‘இல்லாம் எங்கள் வழி

இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி’

என்ற தலைப்பு

கவிக்கோ அவர்களே

உங்களால்
தலைப் பு
சூடிக் கொண்டுள்ளது

அந்த
(ஹி) ராக் குகைதானே
இந்த உலகிற்கு
பகலைத் தந்தது

இந்த
சாவீரா பிகறதானே
நம் சமுதாயத்திற்கு
பகலையும்
பல்கலையும் தந்தது

சாவீராவே
உன்னால்தானே
முஸ்லிம்கள்
எங்களுக்கு
முதுகெலும்பு கிடைத்தது -
அறிஞர் மத்தியில்
நிற்பதற்கு

நாம் வெறும்
கல்லாய் இருந்தோம் -
கல்லாப் பெட்டிக்கருகில்
எம்மை

‘கல்’

என்று கூட்டி வந்து
மாணிக்கக் கல்லாய்
மாற்றினாயே

சாவறிரா

ஒரு கர்ப்பிணித் தாய்

இங்கே

அறிஞர்கள்
சூல் கொண்டிருக்கிறார்கள்

பெரிதுவக்கும் பாக்கியம்
எப்போதுமே
உனக்கிருக்கிறது

தமிழ் இனி
மெல்லச் சாகும்
என்றார்கள்

சாவது என்ன
விழுவதற்கே
விடமாட்டோம்
நாமிருக்கும் வரை

தமிழ் ‘விழா’ (து)
என்று

மார் தட்டி
தமிழ் விழா
எடுத்திருக்கிறார்கள்

தமிழே
இங்கு வாழும்
முஸ்லிம்கள்
உனக்கு
விழா எடுக்கக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்

ஏனெனில்
'லா இலாஹா
இல்லல்லாஹ்'
என்று
அரபு சொன்னபோது

'வணக்கத்திற்குரிய
நாயன் யாருமில்லை
அல்லாஹ்-வைத் தவிர'

என்று சொல்லித் தந்தது
தமிழே
நீயல்லவா

நீதானே எங்களுக்கு
இல்லாத்தைப் போதித்தாய்

நீதானே எங்களுக்கு
இல்லாத்தைப் போதித்த தாய் !

மக்கத்தில்
குப்ரியத் கல்
பெயர்க்கப்பட்ட
வரலாறு சொல்லி
எமானின் அடிக்கல்லை
எமது இதயத்தில் நட்டியது
நீயல்லவா?

இதயம் நுழைந்து
நாவில் உலா வரும்
நீ
இல்லாத்தை
எம் செவிக்குள் நுழைத்து
இதயத்தில் நிரப்பினாய்

நீ எமக்கு
தமிழ் பால் தந்தாய்
அது
எம் உடம்பில்
இல்லாமிய இரத்தமாய்....

நீ பேசப்பட்டாய்
எம் மார்க்கம்
வளர்ந்தது

இஸ்லாம் ஒரு மரம்
அது வளர்
நீ ஒரு
உரம்

அல்லாஹ் உன்னன
நாவுகளில் நடமாடவைத்து
கல்புகளிலே
இஸ்லாத்தை
இடம் பிடிக்க வைத்தான்

இஸ்லாம்
உலகிற்கு வழி காட்டியது
நீ அதனை
உள்ளங்களுக்கு
வழி காட்டினாய்

இன்னுயிர் தமிழே,

எங்கள் பேச்சு வழக்கிலே
சில வேளை நீ
காயப்பட்டாலும்

மறந்துவிடாகே
அது
அன்புக் காயம்

எங்கள்
வீடுகளிலும்
வீதிகளிலும் நீ
வியாபித்திருக்கிறாய்

நீ
எங்களோடு இருக்கிறாய்
நாங்கள்
உன்னோடுதான் இருக்கிறோம்

என்றாலும்,

தமிழா 'கம்'
என்று தமிழகம்
உன்னன
வெள்ளைக்காரன்
வீட்டுப்படிகளில்
நிற்கவைக்கப்பார்க்கிறது

அப்போதுதானே
உண்மையிலேயே
நீயும், நாங்களும்
காயப்பட்டுப்போகிறோம்

ஆங்கிலத்திலேயே நடக்கும்
தமிழ்

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலே
நீயும், நாங்களும்
முடமாகிப்போகிறோம்

இங்கிலம் நடக்கிறது
நாங்கள்
முடமாகிப்போகிறோம்

தனித் தமிழுக்காய்
போராடிய மண்ணில்
தமிழே நீ
தனித்த
தமிழாகிவிடுவாயோ ?

தமிழகமே
உன்னால்தானே
நாங்கள்
தமிழைப் பேச
கற்றுக்கொண்டோம்

நீதானே
எங்கள் காதில்
தேனை ஊற்றினாய்
இன்று நீ ஏன்
தமிழ் பேச
தடுமாறுகின்றாய் ?

ஆங்கிலம்
உன் நாவில்
முடிச்சுப் போட்டதோ -
முன்று முடிச்சு ?

தமிழ் இனி
மெல்லச் சாகுமா
இல்கல
இப்போதுள்ள பேரப்பிள்ளைகள்
வாயில் போட்டு
மெள்ளச் சாகுமா ?

என்ற நடுக்கம்.....
கொள்ளத் தேவையில்கல

சாவது என்ன
விழுவதற்கே
விடமாட்டோம்

நாமிருக்கும் வகர
தமிழ் விழா (து)

தமிழே
நாம் உன்னைப்பற்றி
பெருமை கொள்கிறோம்

ஏனெனில்
உன்களைப் பற்றித்தானே

இல்லாத்தின் மேல்
பற்று வைத்தோம்

அதனால்தானே
வல்லான் அல்லாவற்
காத்திருக்கிறான்

எங்களையும்
சொர்க்கத்தில்

பற்று வைக்க !

(இலங்கை மண்ணின் பிரபல முஸ்லிம் பாடசாலையான கொழும்பு சாஹிரா கல்லூரி 2004 ம் ஆண்டு தமிழ் விழாவினை நடாத்தியது. அப்போது 'இல்லாம் எங்கள் வழி இன்பத் தமிழ் எங்கள் மொழி' என்ற தலைப்பில் விசேட கவியரங்கொன்றையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. கவியரங்கில் அன்றைய தினம் பாடப்பட்ட கவிதை. கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் கவியரங்கிற்கு முன்னிலை வகித்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

எங்கள் புது வருடம்

நேற்றுத்தானே
காயிற்றுக்கிழமை வந்தது
அதற்குள்
இன்னொரு காயிற்றுக்கிழமையா !

இது என்ன புதுமை

போன மாதம்தானே
புதுவருடம் வந்தது
அதற்குள் மற்றொரு
புதுவருடம்

வேகமாக ஒடும்
நாட்கள்
எம்மை வெறுமையாகப்
பார்க்க வைத்து

இயற்கைக்குப் போட்டியாக
செயற்கையாய்
மனித உயிர்களைப்
பலி எடுத்துக்
காட்டியதைத் தவிர

நாம்

சாதித்தது என்ன ?

புக்கின்ற புது வருடங்கள்
“காப்பன் கொப்பி”யாய்-
பிரதி பண்ணப்பட்ட

அதே

பழைய வருடங்கள்-
குறையாத இரத்தக் கறையுடன்

எங்கள் பெருமூச்சு
நிம்மதி மூச்சாகி

யுத்தம்

சமாதானத்திடம்

சரணடைந்து -

ரத்தம்

உடம்பினில் மட்டும்

ஒரும் போது வருமே -

அதுதான்

இனி எங்கள்

புதுவருடம் !

அழக்கிற கைதான் அணைக்கும்

கிரிக்கெட்
முடிந்துவிட்டது
உலகக்கிண்ணத்திற்கான போட்டி
இன்னும் முடியவில்லை

விக்கட்களாய்
வீழ்த்தப்படும் மனித உயிர்கள்
ஒவ்வான்றாய் அல்ல -
நூற்றுக் கணக்கில்

முதலில் அவுட் ஆனவர்
அம்பயர்தான்!

இரண்டிரண்டு
அணிகளாய் விளையாடி
அலுத்துப் போய்விட்டது
அதனால்தான் பல அணிகள்
ஒரே மைதானத்தில்

இங்கே உலகமே
பந்தாய் அடிக்கப்படுகிறது

அனைத்துக் கொள்வதற்காகத்தான்
அடிக்கிறார்களாம்

ஓரு சந்தேகம்

அனைத்துக் கொள்வதற்கா
அனைத்துக்
கொல்வதற்கா !

(அமெரிக்கக் கூட்டுப் படைகள் 2003ல் ஈராக்கிரிகு எதிராக
போர் தொடுத்தபோது....)

(நினரன் வாரமஞ்சரி- கவிதைப்பூங்கா 30-03-2003)

விவர்நிக்கிண்ணம்

திறமையுடன் விளையாடி
திடலுக்குள் திறங்காட்டி
தீர்கள் கொண்டு வந்தார் கோப்பை - அது
தெரிவிப்ப தெழுவர்கள் மூப்பை !

பொறுமையினைத் தானிழந்து
பெருமுச்சத் தனைவாங்கி
பதைபதைக்க நின்றிருந்தோம் நேற்று - இன்று
பரவசமாய் வெற்றிக்கொடி ஏற்று !

கிரிக்கெட்டில் நாம் குழந்தை
கிணற்றுக்குள் ளேதவளை
கணக்கிட்டே தூக்கி வந்தார் மட்டை - நாம்
கங்கருவைப் போட வைத்தோம் முட்டை !

பரிசெம்மைச் சேர்ந்ததற்கு
பாராட்டெம் வீரருக்கு
பாடி வைப்போம் நாம் ஒன்று சேர்ந்து -எம்
பாடலினி ஓய்வதிலை சோர்ந்து !

ஒற்றுமைதான் எங்களுக்கு
ஒருலகக் கிண்ணத்தை
ஒப்படைத்த தென்ற உண்மை அறிந்து - நாம்
ஒரணியிலே நீரள்வோம் இனைந்து !

பற்றியதால் கிண்ணத்தை
பெருமித்தால் தலைகனத்து
பரிகசித்து வாழ்வதையே விடுத்து - நம்
பெயரினாயே காத்திடுவோம் அடுத்து !

(1996ம் ஆண்டு கிரிக்கெட்டில் அவஸ்திரேலிய அணியை வீழ்த்தி
திலங்கை அணி உலகக் கிண்ணத்தை சுவீகரித்தபோது....)

தினகரன் வாரமஞ்சரி-31.03.1996

கடயானா(ள்)!

கடயானா-

நீ

முடிகுடிய இளவரசி
படி தாண்டிய
காரணத்தால்
படிந்தாய் -
கறையாய்

நீ

புகம்பம் ஏற்படுத்திய
இரு பு
கம்பம்

நீ

தூசிக்கப்பட்ட போதே
நேசிக்கப்பட்ட
அற்புதம்

கமராக்

கண்களுக்குள் சிக்கி
நீ சீரழிக்கப்பட்டபோது
உனது ரகசியம்
பலருக்கு

சுவாரஸ்யமானது

உனது நிழலும்
பலரை
கோஸ்வரராக்கியது

அரச மணிமகுடத்தின்
மணியாய் நீ
ஓளிவீசிய காரணத்தால்
உன்னால் எதையுமே
ஓளிக்க முடியாது
போனது இளவரசி

அரச கட்டிலிலிருந்து
இறங்கிவந்து
பாய்களையும்
நோய்களையும்
நீ அரவணத்தபோது
உலக அரங்கில்
அரசியாகவே
முடிசுடியிருந்தாய்

மிகப் பலரால்
உச்சரிக்கப்பட்ட
உன் நாமத்தில்
Die என்ற இழப்பு
ஓட்டிக் கொண்டிருந்ததாலா?

இத்தனை சீக்கிரத்தில்
இறந்து போனாய் ?

உலகைக் கவர்ந்த
உன் முக வசீகரம்
காலனையும்
வா சீக்கிரம் என
அழைத்ததோ !

நீ
எங்கோ, எப்படியோ
வாழ்ந்து கொண்டிருந்தும் கூட
எம் இதயத்தின்
ஒரு முலையில்
முடி சூடிக்கொண்டிருந்தது
இப்போதுதான்
எமக்கே தெரிகிறது !

அதனால்தான்
அவசரமாய் நீ
மறைந்த செய்தி கேட்டு
வழிந்தன
கண்ணீர் துளிகள் -
எம்
இதயத்திலிருந்து !

(தினகரன் வாரமஞ்சரி 07-09-1997)

விரிந்திருக்கும் மூணாகனுக்கு.....!

மருத்துவம்
சாதனைப் புரிய நினைத்தது
எனினும்
இரட்டைச் சகோதரிகளே

உங்கள் சா
தனை தடுக்க
முடியாமல் போயிற்றே

இரு செவிகள்
வெவ்வேறு
செய்தி கேட்க
ஆகைப்பட்டன
என்றாலும் கேட்டது
எங்கள்
ஒப்பாரியைத்தான்

இரு முகத்தின்
இரு விழிகள்
வெவ்வேறு
பார்வை காண ஆகைப்பட்டன
எனினும் அவை
கண் விழிந்தபோது

சொர்க்கத்தில்

முளைகள் ஒன்றாய் இருந்தபோது
உயிருடன் இருந்த நீங்கள்
அதை இரண்டாய் பிரித்தபோது
இறந்து போன்றார்கள்-

பிரிந்திருக்கும்
எங்கள் மூலைகளுக்கு
ஒரு பாடம் புகட்டி !

(தினகரன் வாரமஞ்சி கவிதைப் பூங்கா 27-07-2003 ஈரானில் தலை ஒட்டிப் பிறந்த சகோதரிகளைப் பிரித்தெடுக்க முயற்சி செய்த சத்திர சிகிச்சை தோல்வியில் முடிந்தபோது.)

தீமினார் சட்ட புனீ

என்ன அவசரம் உங்களுக்கு
புத்தாண்டை வரவேற்று
வாணி “வேடிக்கை”
காட்டப் பிறந்த நீங்கள்
அதற்குள் உங்கள்
வெடிக் “கை”
காட்டிலிட்டர்கள்

உங்களுக்குத் துணையாய்

அன்றுதான்
அந்தச் சந்தியிலே
ஜந்து லாம்புகளும்
எரிந்தனவோ

பாவம்

அவர்களுக்கும்
பொறுமையில்லை
அனைப்பவர்கள்
வரும்வரை காத்திருக்காமல்
அவர்களே
அனைத்துக் கொண்டார்கள்—
தீயை

முன்னேற்றமடைந்த நாங்கள்
மனிதாபிமானத்தோடு
கை கட்டிப்
பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம் -
அவர்கள்
எனினு விழுவதை !

இதனால்
ஆராத வருவாய்
இந்தத்
தீயினாற் சுட்ட புண் !

(கொழும்பு ஜந்து ஓம்பு சந்தியிலிருந்த பட்டாசுக்கடை புத்தாண்டுக் கொண்டாட்டங்களுக்காக விற்பனை செய்யக்காத்திருந்த பட்டாசுகளோடு எனினு பல உயிர்கள் இறந்தபோது.... தினகரன் வாரமஞ்சரி கவிதைப் பூங்கா 29-12-2002)

எழுத்தும் ரிமைகள்

ஓர்

எழுத்துப்பிழை நடந்துவிட்டது !

சிலர்

பல்கொலைக் கழகம் என்று
நினைத்துவிட்டார்கள்

பகிடிவதைதானே
அவர்களது
முதல் பாடம் !

‘படித்தால் மட்டும்
போதுமா ?’ என்று
அடிக்கவும்
கற்றுக்கொள்கிறார்கள் !

திறந்த பல்கலைக்கழகங்கள்
இருக்கின்ற தைரியத்தில்
அடிக்கடி
முடிய பல்கலைக்கழகங்களை
உருவாக்கும் சிருஷ்டிகர்த்தாக்கள் !

போராட்டமே வாழ்க்கை
என்ற தத்துவத்தை உணர்ந்தவர்கள்

அதனால்தான்
அவர்களது பாடநெறிகள்
இத்தனைப் போராட்டங்களால்
நிரம்பி வழிகின்றனவோ ?

அறிவாளிகளாய்
வரவேண்டியவர்கள்
அரிவாள்களுடன் வருகிறார்கள் !

‘மாணவர்கள் என்றால்
கொக்கா’ என்று
பேராசிரியர்களையே
பதும் பார்க்கும்
பேராற்றல் கொண்டவர்கள்

அட்டா
இவர்கள்தான் எங்கள்
நானைய தலைவர்களா ?!

(பல்கலைக் கழகத்திற்குள் வெட்டுக் குத்து.
கொலை நடந்தபோது.....)

(தினகரன் வாரமஞ்சரி – கவிதைப் பூங்கா 17-11-2002)

இந்து சமூத்திரத்தின் கண்ணீர் சொட்டு

மய்யத்துக்களாய் போன

மனிதர்கள்

அதைப் பார்த்துப் பார்த்தே

மய்யத்துக்களாய் போன

நாங்கள்

கடலே இந்த மானிடர்களை

அழிப்பதற்காகவா

உனது அலைகள்

இத்தனைக் காலமாய்

அலை அலை என்று

அலைந்து கொண்டிருந்தன

இதுவரை உனக்குக்

கரை இருந்தது

இனி மேல் கறையும் இருக்கும் -

ஓரு நாட்டையே

அழித்தாய் என்பதாக !

உன் கரையிலே

நாட்டு மக்கள்

எதிர்கால கனவுகள்

கரைந்து போயின !

இனி இங்கே
யுத்தமொன்று வராது
என்ற பொறாமையினாலா
நீ எம் சொத்துக்களை
சூரசம்ஹாரம் செய்தாய்?

உப்பிட்டவரை
உள்ளவும் நினை
என்பதை
மறக்காமல் இருப்பதற்காகவா
இப்படிச் செய்தாய்?

இனி உன்னை வாழ்நாளெல்லாம்
மறக்கத்தான் முடியுமா ?

உன் வயிற்கறக் கிழித்து
உணவளித்த நீயா
எம் வாழ்வை
கிழிக்கத் துணிந்தாய் !
இன்று எம்மவர் வாழ்வு
கந்தல் துணியாய் –
கசக்கிக் கட்ட
கந்தலும் இன்றி !

எம் நாட்டை
இந்து சமுத்திரத்தின்
முத்து என்று
வர்ணித்தனர்

இனி
எழுதி கவயுங்கள்
இது
இந்து சமுத்திரத்தின்
கண்ணீர் சொட்டு
என்று !

(தினகரன் வாரமஞ்சி 09-01-2005)

(சௌமியின் போது.....)

சாவுமணி அழக்கும் சாரதிகள்

ஓரு நிமிடத்தில்
மஞ்சள் கோட்டையே
சிகப்புக் கோடாக்கிய
சாதனையாளர்களே

பிஞ்சகள் பஞ்சாகிப் போயின
நீங்கள் பஞ்சாய்ப் பறந்தபோது

வேகம்தான்
உங்கள் தாகம் என்றாலும்
அதற்குப் பலியாகிப் போனது
பாவம்
அந்தப் பிஞ்சகளின் தேகம்

வாகனம் ஓட்ட வேண்டிய
நீங்கள் ஏன்
உயிர்களையும் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்–
இவ்வுலகவிட்டு

“ஹோரன்” அடித்துப்
பழக்கப்பட்ட நீங்கள்
எப்படி

சங்கதவும் கற்றுக் கொண்டிர்கள்

சாரதிகளே
உங்கள் சாதனையைப் பார்த்தால்
நாம்
எடுக்கவேண்டி வரும்
இரு தீர்மானம்

இனி உங்கள்
வாகனங்கள் ஓட்டும்
வேகமாக இன்னும் வேகமாக
மனிதர்களே இல்லாத
பாதைகளில் மட்டும் !

(தினகரன் வாரமஞ்சரி கவிதைப்பூங்கா)

(கந்தாணையில் மன்சள் கோட்டில் பாதை மாறிய பிள்ளைகளை
பஸ் சாரதி மோதிக் கொண்றபோது.....)

மகளிருக்கு மகுடம்

ஒரு தினத்தால்
உனக்கு
மகுடம் சூடினோம்

நீ
இந்த புமியையே
அசைக்கும் நெம்புகோல்

உனது ஆற்றல்
குரியக் கதிர்களாய்
முலை முடுக்கெல்லாம்

எந்த சவாகலையும்
ஏற்கத் தயாராய் நீ

மன்னைத் தோண்டுவதிலிருந்து
விண்னைக் குடைவது வரை
நீ

உனது பாத்திரங்கள்தானே
உலக உறவையே தீர்மானிக்கிறது

குமும்பச் சுமை மட்டுமல்ல

உலகச் சுறையும்
உன் தலைமேல்தான்

தினம் தினம்
மகுடம் சூடப்படவேண்டியவள்
நீ

உனக்கு முன்னால்
எல்லோருக்கும்
இரண்டாம் இடம்தான்

ஏனைனில்
எல்லோருமே
உன் கர்ப்பப்பைக்குப்
பின்னால்தானே !

(தினகரன் வாரமஞ்சரி - கவிதைப்பூங்கா - மகளிர் தினம்)

மானுட்டீ விரகடனம்

• கணிதம்
மதிதம்
தேறாத பாடம்

பிரித்தலிலே
சபாஷ் வாங்கி
கூட்டலிலே
கோட்டைவிடுகிறது

அன்பினை
விலங்குகள்
விளங்கிக் கொண்டன
மனிதன்
விளங்காமல் போனான்

மானுடன்
மானுடன் வாழலாம்
மானுடனுடன் வாழ்வது
கடினமாய் போயிற்று

அதனால்தான்
தெருக்களிலே சுடப்படும்
ரொட்டிகளாய் -

சிலவேகளாகளில்
கொத்து ரொட்டிகளாய்

‘யாதும் ஊரே
யாவரும் கேளிர்’
பறவைகளுக்கு மட்டுமே
சொந்தமான
பைத்தியக்கார முதுமொழி

யாதும் ஊரே
என்பதை
இருவர் மட்டும்
ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்

என்றாலும்
அவருக்குக் கூட
யாவரும் கேளிர் –
என்பது
கேவியாய் போயிற்று
அந்த
ஊர்களில் எல்லாம்
வாண வேடிக்கைக்
காட்டுகிறார்

“புஷ்டி”
வாணம் விடுகிறார்

புஸ்வாணம் விடுகிறார்

சிரிக்கக்
கற்றுக் கொடுத்துவிட்டோம்
விலங்குகளுக்கு -
நம்மைப் பார்த்து

அமுக்காகிப் போனது
ஓமுக்கம்
இமுக்காகிப் போனது
மானுடம்

ஆமியும்
சனாமியும்தான்
இன்று
உலகை ஆட்சி
செய்கின்றன

இப்படித்தான்
ஆகிப்போனது மானுடம்
இது
இன்றைய கதை மட்டுமல்ல
நேற்றைய
சரித்திரமும் கூடத்தான்

எல்லாவற்றையும்
கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால்

இதைத்தான்
மானுடம்
பிரகடனப்படுத்துகிறது

நான் - அதாவது
நான் மட்டும்
வாழவேண்டும்

நீ - அதாவது
நீங்களெல்லாம்
சாக வேண்டும்

இது
மானுடப் பிரகடனம்
மட்டுமல்ல
உனதும் எனதும்
பிரகடனமும் இதுதான்

நான் வாழவேண்டும்
நீ சாக வேண்டும்!

மொழியே மொழி

புரிந்து கொள்வதற்காக

வந்த நீலை

பிரிந்து செல்வதற்காக

எம்மை

ஏற்றிவிட வந்த

ஏனி நீ

நாமோ

இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம்

உன்னால்

அறிவல்லவா விசாலமாக வேண்டும்

உள்ளங்கள் ஏன்

சுருங்கிப் போயின

குருடனின்

யானையாய் நீ

தமக்குத் தாமே

முடிசுடிக்கொண்டு

பல கனிகளைக் கொண்ட

மரம் நீ

சுவைத்தவனுக்குத்தானே

சுவை - அது மட்டுமல்ல

சர்வதேச அவையும்!

உண்ணச் சுற்றிதீதீ !

உலக வகரபடத்தில்
எத்தியோப்பியாவைத்
தேடி
எதையாவது
கொடுப்பதற்கு முன்
எதிர்வீட்டுக்குக் கொடு -
பிள்ளைகள் அழுகிறார்கள்

ஏழைகளைத்
தேடித் தேடி
கொடுக்கிறாய்

எதிரில்
ஏக்கப் பெருமுச்சுடன்
இருப்பவர்களைக்
கண்டுகொள்ளாது

உன் வேலைக்காரர்கள்
முதிர்க்கன்னிகளை
வீட்டில் கவத்துக்கொண்டு
எங்கெங்கோ
கையேந்தித் திரிகிறார்கள்

நீ

பெண்களை கரைசேர்க்க
தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
என்று
விளம்பரம் செய்து
கொண்டிருக்கிறாய்

உன் சூழலை
அமுக்காக வைத்துவிட்டு
தூரத்தை
துப்புரவு பண்ண
என்னுகிறாய்

மேடைகளிலே
பொன்னாடை போர்த்திக்
கொண்டிருக்கிறாய்
கந்தலாடைகள்
கண் முன்னே
கண்கலங்கி நிற்கையில்

செல்வம்
நிறைந்திருக்கும் நீ
கொடுத்து வைத்தவன்
என்று
நினைத்து கொண்டிருக்கிறாய்

உஷ்ண காற்றுடன்
உன்னைச் சுற்றி வரும்
உறவுகளுக்கும்
கொடுப்பதற்காய்
இறைவனால்
கொடுத்து வைத்தவன்
என்பதை மறந்து!

பாரதி யார்?

பாரதிரப்
பாடியவன் பாரதி

சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே
விளங்கிக் கொள்வதற்காய்
கிள்ளிக் கொண்டிருக்கும்போதே
கிளர்ந்தெழுவதற்காய்
பாடியவன்

காய் பாடியவன்
பாரதி
மானுடத்தைக்
கனியாக்குவற்காய்

சேர்ந்து வாழ்வதை
சொல்லித் தந்தவன்
சோர்ந்து விழுவதைக்
கிள்ளி ஏறிந்தவன்

பண்டிதத் தமிழை
புதுக்க விதைத்தவன்
புதுக்கவி கதைத்தவன்
அவனால்

எத்தனை புதுக்கவிதைகள்
இன்று

நாட்டில் நடப்பதைச்
சொல்லிக் கொடுத்தவன்
மட்டுமல்ல
கவிஞர்களுக்கு
ஏட்டில் நடப்பதையும்
சொல்லிக் கொடுத்தவன்

விளங்கு போட்டு
கவத்திருந்த
தமிழ் கவிதையை
விளங்க வைத்து
விடுதலை
வாங்கித் தந்தவன்

ஏனெனில்
அவன் சுதந்திரப் பாட்டுக்காரன்

நாட்டுச் சுதந்திரத்திற்காய்
பாட்டுப் பாடியவன்
பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்காய்
நாட்டைப் பாடியவன்

தன்
தலைப்பாகைக்குள்

தன்னை வைத்தவன்
தன்
தலைப் பா
கைக்குள் வைத்தவன்

எம்மோடு
சிறு வயது முதல்
ஓடி விளையாடி
காலை எழுந்தவுடன்
நல்ல
படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்து

சிந்து நதியின் மிகச்
தமிழ் நிலவுச் சோறுட்டி
எம்மோடைக்கியமானவன்
பாரதி

எம் பேனா
பாரதிக்கு
உடைமை ஆனது
பாரதி
எம் பேனாவுக்கு
“டை”
கம ஆனான்

காலச் சக்கரத்திலே
அவன் கவிதை சர்க்கரை
இனிக்க மட்டுமல்ல

உகரக்கவும் செய்தது

உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பி

உண்மைகளை

உகரக்கவும் செய்தது

பாரதி

நேற்று எழுதிய

கவிதையில்

இன்றும் வாழ்பவன்

நாளையும்

உயிரோடிருப்பதற்காய்

நாற்று நட்டவன்

ஏனைனில் அவன்

சொல்லேனி கவத்து

மில்லேனியக்

கவிதை பாடியவன்

பாரதியின்

கவிதை படிக்காதவன்

எழுதிக் குவித்தாலும்

பேசனாப்

பிடிக்காதவன்

அதனால் தான்
பாரதி
தன்கை யாரென்று
கேட்கச் சொன்னான்

பாரதி
யார் ?
கேட்டுப்பார்

அப்போது உனக்கு
நீ யாரென்று
தெரியும் !

(தினகரன் வாரமஞ்சி 26-09-1999)

உள்ளத்தை வைத்துக்கொண்டு.....!

திருந்திடச் சொல்வோம்

உலகை

அல்ல -

எங்கள் உள்ளத்தை

நமது எழுத்துக்களை

முதலில்

நாம் படிப்போம்

இருப்பவர்களெல்லாம்

தீயவர்களாக தெரிகிறார்கள்-

நம்மைத் தவிர

அது மறுபக்கமாகவும்

இருக்கலாமே

யாகரயும்

திருத்தத் தேவையில்லை -

நாம் திருந்தினால் போதும்

புகமுரரக்கும் தூற்றலுக்கும்

நடுவே

முழ்கிக் கிடக்கிறோம்

இரண்டையும் கடந்து
நாம் முதலில்
மனிதனாவோம் -

இந்த
உலகம் உருப்படும்

உலகத்தையே புரட்டிப் போடும்
நெம்புகோலை நாம்
வேறொங்கும் தேடக்கூடாது -
உள்ளத்தை வைத்துக்கொண்டு,,,!

என்.நஜ்முல் ஹாசனின் கவிதைகள் ரின்றுரையாகச் சில குறிப்புகள்

மேண்கவி

நண்பர் நஜ்முல் ஹாசனின் கவிதைகளுடன் எனக்கு நீண்ட காலப் பரிச்சயம் உண்டு. அவரது கவிதைகளுடனான அந்த நீண்ட காலப் பரிச்சயத்தின் ஊடாகவும், இற்றைவரையிலான அவரது கவிதைகளுடனான வாசக அனுபவத்தின் ஊடாகவும், நான் எதிர் கொண்ட செய்தி என்னவென்றால் அவரது கவிதை வெளிப்பாட்டின் மாறாத் தன்மைதான். அது அவரது தனித்துவத்தையே எனக்கு அடையாளப்படுத்தி இருக்கிறது.

70களிலிருந்து ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதைத் தளத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் நண்பர் ஹாசனை ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் வளர்ச்சிப் போக்கில் எந்த இடத்தில் வைத்துப் பார்க்கலாம்? அவர் எந்த இடத்தில் நிற்கிறார்? என்ற கேள்விகள் ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தீவிர வாசகனான என்னில் தவிர்க்க முடியாமல் எழுகிறது.

�ழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் வரலாற்றையும், வளர்ச்சியையும் முக்கியமாக மூன்று காலகட்டங்களாக நோக்கி ஆய்வு செய்வது வழக்கம். 50-70, 70-80, 80 களுக்கு பிறகான காலகட்டம். நஜ்முல் ஹாசன் எழுத வந்த காலகட்டம், ஈழத்தில், புதுக்கவிதையின் பரவலும், தமிழக வானம்பாடு கவிதை இயக்கத்தின் செல்வாக்கும் நிலவிய காலகட்டம்.

அந்தப் போக்குடன் இணைந்த நிலையில் கவிதை எழுத வந்த பொழுதும், அதற்கு உதாரணமாக 1974 ஆம் ஆண்டு மல்லிகையில் வெளிவந்த கவிதையை சொல்லாம். அக்கவிதை இத்தொகுப்பில் உண்டு ஏலவே மரபுக் கவிதையுடன் தனது கவிதைப் பயணத்தினை ஆரம்பித்தவர்.

இவர் புதுக்கவிதை எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் அன்றைய புதுக்கவிதையின் வெளிப்பாட்டின் தாக்கம் இருந்த பொழுதும், பிற்காலத்தில் தனக்கான ஒரு பாணியை வகுத்துக் கொண்டு இன்று வரை அதே பாணியில் எழுதிக் கொண்டிருப்பவர். அதற்கு அவரது முதலாவது தொகுப்பான பணித்தீ தொகுப்பில் அமைந்துள்ள கவிதைகள் முதற்கொண்டு அவரது இரண்டாவது தொகுப்பான இனிவரும் நாட்களைல்லாம் எனும் இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள கவிதைகளை ஒருசேரப் பயில்கின்றவர்கள் புரிந்து கொள்வர். அத்தோடு மரபுக் கவிதையுடனான அவரது ஆர்வத்தை அவர் கை விடவில்லை என்பதற்கு மேற்குறிப்பிட்ட இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள மரபுக் கவிதைகளும் சான்று பகிர்கின்றன.

மேலும் நஜ்முல் ஹாசைனின் கவிதைகளின் பாடுபொருள்கள் என்பது எப்பொழுதுமே சம காலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற அல்லது பேசுகின்ற கவிதைகளாக இருந்து வந்துள்ளன. உதாரணத்திற்கு இன்று மிக அவலமான துயரமானதும் நீண்ட காலமாக நிலவுகின்ற பிரச்சினையான மியன்மார் முஸ்லிம்களைப் பற்றி 1980 களில் வெளியிட்ட அவரது முதலாவது தொகுப்பான ‘பணித்தீ’ தொகுப்பில் பேசி இருப்பார். (அத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பணித்தீ எனும் தலைப்பிலான கவிதை என்பதும் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற கவிதையாக அமைந்ததோடு அத்தொகுப்புக்குத் தலைப்பாக அமைந்துள்ளது.)

அத்தோடு சமகாலத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றவர் என்ற வகையில் இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள கைபேசியைப் பற்றிப் பேசுகின்ற கவிதைகளைச் சொல்லலாம். ஹாசைனின் கவிதைகளிலும் 70கள் தொடக்கம் ஈழத்து நவீனக் கவிதையில் காணப்பட்ட தீவிரமான சமூக அரசியல் விமர்சனம் மற்றும் நகர வாழ்வியல் போன்றவற்றை தொடர்ச்சியாகக் காணலாம்.

குறிப்பாக அரசியல் வாதிகளையும், சர்வதேச-தேசிய ரீதியாக நிலவும் சமூக அரசியல் கட்டமைப்பில் நிலவும் முரண்பாடுகள், ஆதிக்க நிலை போன்றவைகளைப் பேசும் வகையில் அக்கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

உதாரணத்திற்கு அவரது முதலாவது தொகுப்பில் அமைந்துள்ள 86ம் ஆண்டு களில் எழுதிய பின் வரும் கவிதை உச்சமான உதாரணம்

எங்களை வாழ வைப்பதாக

அவர்கள்

வாக்களிக்கிறார்கள்

அவர்களை வாழ வைக்க

நாங்கள்

வாக்களிக்கிறோம்.

எனும் கவிதையோடு அத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள சர்வதேசியப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்ற கவிதைகளோடு, இத்தொகுப்பில் சர்வதேச-தேசிய ரீதியாக நிலவும் சமூக அரசியல் கட்டமைப்பில் நிலவும் முரண்பாடுகள், ஆதிக்க நிலை பற்றிப் பேசுகின்ற பல கவிதைகளை மேலும் உதாரணங்களாகச் சொல்லலாம். நண்பர் ஹாசைனை நான் வேறொரு தளத்திலிருந்தும் நோக்குகிறேன்.

80 களுக்குப் பிறகான காலகட்டத்தில் ஈழத்து நவீன கவிதையானது, அது வரை காலம் ஒட்டு மொத்த உலகத் தமிழ்க் கவிதை கண்டிராத ஒரு பெரும் மாற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் கண்டது.

அதற்கான சமூக, அரசியல் காரணிகளை நாம் அறிவோம். அத்தகைய வளர்ச்சிக்குப் பின் ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றைப் பற்றிப் பேசும் ஆய்வுகளில் 70களிலும். 80களுக்குப் பின்னான காலத்திலும் வட-கிழக்கு தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவர்களின் பங்களிப்பைப் பற்றிப் பரவலாகவும் ஆழமாகவும் பேசாமல் அவசர அவசரமாகக் கடந்து விடுகிறார்கள்.

70களில் ஈழத்தில் புதுக்கவிதையை ஜனரஞ்சகப்படுத்தியவர்களும், அது காலம் வரை ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையில் பேசாப் பல பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுவதில் முன்னோடிகளாக இலங்கையின் தென்பகுதியைச் சார்ந்தவர்களாகவே (இதில் மலையகமும் அடங்கும்) இருந்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்தோடு 80களுக்குப் பின்னான காலகட்டத்தில் நாம் முன்பு குறிப்பிட்டது போல் இங்கு நிலவிய சமூக அரசியல் நிலவரங்களின் முக்கியமான பல நிகழ்வுகள் தென் பகுதியிலேயே நிகழ்ந்து இருக்கின்றன. இதில் மலையகமும் அடங்கும் தமிழர்களுக்கு எதிரான கலவரங்கள் வடகிழக்குக்கு வெளியேதான் நடந்து முடிந்து இருக்கின்றன என்ற நிலையில் மேலே குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தை அப்பிரதேச நவீன தமிழ்க் கவிதை பேசி இருக்கிறது என்பதை அந்த ஆய்வாளர்கள் மறந்தும் மறைத்தும் விடுகின்றனர்.

அத்தோடு ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையில் நகர வாழ்வியலைப் பற்றி மேற்குறித்த அப்பிரதேச மக்கள்தான் அதிக அளவில் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதனையும் அவர்கள் கவனிக்கத் தவறி இருக்கின்றனர்.

வடக்கு கிழக்கைத் தவிர்ந்த பிரதேசங்களை மையமாகக் கொண்டவர்கள் தங்கள் இருப்புநிலைக்கான நெருக்கடியையும், நகரவாழ்வியலைப் பற்றியும், சமகாலத்தைப் பற்றியும் பேசியிருக்கும் ஹாசென் போன்ற பல கவிஞர்களை கவனிக்கத் தவறி இருக்கின்றனர்.

70களுக்குப் பின்னான ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையைப் பற்றி மீன் வாசிப்புடன் கூடிய நமக்குப் பொருத்தமான கோட்டாட்டின் பார்வையிலான (அதாவது பின்காலனிய வாசிப்பு போன்ற) விரிவான ஆய்வு ஒன்றின் தேவை இருக்கிறது. அவ்வாறான ஆய்வுக்காக பயன்படும் வகையிலான பல கவிதைகளைத் தனது இரு தொகுப்புகளில் தந்தவர் என்ற வகையில், நஜ்முல் ஹாசெனின் கவிதைகள் கவனத்திற்குரியவை.

கவிமணி என். நஜுமல் ஹாசைன்

கவிமணி என். நஜுமல் ஹாசைனினதும் எனதும் ஆத்மார்த்த நடபுக்கு வயது 51. இத்தனை காலங்களாய் இவரிடம் ஒரு குற்றத்தொழில் கண்டு கொண்ட ஒருவரைக் கண்டு கொள்வதில் தோற்றுப் போனேன். சண்டை, சச்சரவு, குத்து வெட்டு, பொறாமை, கோபம் இவை பறநியெலாம் தெரியாத ஒருவர் இவர் என்பேன். சன்மாரக்கும் இரண்டுக் கலந்து இவரது குடும்பப்பற்றும், சமுதாயப் பார்வையும் தினம் தினம் என்னை ராக்கும்.

இரு எழுத்தாளனின் எழுத்துகள் சமுதாய அங்கீகாரம் பெற அவன்து எழுத்துகள் உள்ளானார்வோடு பிரச்சுமாக வேண்டிய அதே நேரம் அவன் வாழ்வை, செயலை அந்த எழுத்துகளை ஒத்துதாய் அமைதல் அவசியமாகிறது எனும் கோட்பாட்டிற்கு ஒரு சொந்தக்காரராகவே கவிமணி என் நஜுமல் ஹாசைனை நான் காண்கிறேன். இவன்து எழுத்துப் பயணம் நீண்டது. நேர்த்தியானது. அதனாற்றான் இவர் பாதையில் பயணிக்க இளம் எழுத்தாளர் படையொன்று துயாராக இருக்கின்றதோ?

முத்தோரை முன்னிலைப்படுத்தி இளையோருக்கு கரம் கொடுத்து வந்து இவரது அந்த இனிய குணத்தில் சிக்குண்டு காண்போர் எல்லோருமே நேசத்தோடு கரம் கோர்த்து இவரிடம் குசலம் விசாரித்து மகிழ்ச்சி காண்கிறார்கள்.

எழுத்தின் சிறந்த கவிஞர் - எழுத்தாளர் - பேச்சாளர் வரிசையிலே இலக்கிய உலகு, இவரையும் இருத்தி வைத்திருப்பது கண்டு மைய சிலிரக்கிறேன். இறையோனின் அருளால் சிகரத்தைத் தொடருவிட்ட கவிமணி என். நஜுமல் ஹாசைனின் எழுத்துகள் இன்னும் வர்ணுயற என் வாங்கசுத்தமால் என்றும் அந்த வல்ல இறையோனையே பிரார்த்தித்து இன்பம் காண்கிறேன்.

கலைஞர் எம்.எஸ்.எம். ஜின்னா

செயற்காரர்

ஸ்ரீ வெங்கா இளைஞரிய கலை இலக்கிய மன்ற வெளியீடு

ISBN 978-955-3696-00-7

450/-

Devi Printers-0112434534